

Kuressaare Gümnaasium

Ainevaldkond „Võõrkeeled“

1.1. Võõrkeelte ainevaldkonna kirjeldus

Võõrkeeled avardavad inimese tunnetusvõimalusining suutlikkust mõista ja väärtustada mitmekultuurilist maailma. Võõrkeeled arendavad kultuuriteadlikku suhtlemisvõimet, andes teadmisi eri maade ja erinevaid keeli kõnelevate rahvaste kohta. Võõrkeelte õpe tugineb keeleoskustasemete kirjeldusele Euroopa keeleõppe raamdokumendis. Nende põhimõtete rakendamine võimaldab motiveerida õpilast õppima võõrkeeli, arvestades nende ealist ning individuaalset omapära. Keeleõpe on allutatud kommunikatiivsetele vajadustele, lähtub õppijast ja tema suhtluseesmärkidest.

1.2. Võõrkeelte ainevaldkonna õppeained Kuressaare Gümnaasiumi põhikoolis.

Kuressaare Gümnaasiumi põhikooli osas õpetatakse A-keelena inglise keelt alates 3.klassist. B-keelena õpitakse vene, saksa või hiina keelt. B-keele valik tehakse õpilaste/lastevanemate poolt 5.klassi II poolaastal. Keelegruppide avamine toimub lähtudes koolipoolsetest võimalustest ja õpilaste soovidest.

Grupi minimaalne suurus peab olema vähemalt 10 õpilast. Vajadusel moodustatakse klassidevahelisi keelerühmi.

Võõrkeelte kohustuslikud nädalatunnid jaotuvad kooliastmeti:

I kooliaste

A-võõrkeel – 3 nädalatundi

II kooliaste

A-võõrkeel – 3 nädalatundi

B-võõrkeel – 3 nädalatundi

III kooliaste

A-võõrkeel – 3 nädalatundi

B-võõrkeel – 3 nädalatundi

1.3. Üldpädevuste kujundamine ainevaldkonna õppeainetes

Kuressaare Gümnaasiumi õpilane omandab oskuse võõrkeelses keskkonnas ladusalt ja iseseisvalt toimida, osaleb edukalt ja eesmärgipäraselt erinevates võõrkeelsetes projektides ja suhtleb enesekindlalt nii eakaaslaste kui täiskasvanutega. Kaasaegne keeleõpe on allutatud

kommunikatiivsetele vajadustele, lähtutakse õppijast ja tema suhtluseesmärkidest.

Suhtluspädevus on võõrkeeleeõppe keskne pädevus. Võõrkeeleeõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloomise oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa, mida õpetatakse integreeritult.

Kuressaare Gümnaasiumi põhikooli õpilane:

- 1) osaleb aktiivselt võõrkeeleõppes, on võõrkeele kasutamisel ning õpistrateegiate kujundamisel teadlik ja loov;
- 2) huvitub võõrkeeleõppes kasutatava materjali sisust ja oskab seda võõrkeeles analüüsida;
- 3) osaleb aktiivselt erinevates võõrkeele tundides kasutatavates aktiivõppevormides (sh. paaris- ja rühmatöö, diskussioon jne.) ja on huvitatud loovtöö teostamisest ja projektides osalemisest võõrkeeltes;
- 4) oskab suhelda õpitavates võõrkeeltes, väljendada oma mõtteid, tutvustada oma kooli, saart ja kodumaad.

Väärtuspädevust toetatakse õpitavaid keeli kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu. Õpitakse mõistma inimestevahelisi sarnasusi ja erinevusi, mis lähtuvad kultuurilisest eripärast ja erinevast taustast. Õpilased teostavad uurimuslikke ja praktilisi loovtöid kirjeldades ja analüüsides erinevaid keel kõnelevate maade kombeid, tavasid, pühasid jne.

Sotsiaalne pädevus annab võimaluse ennast edukalt teostada ka õpitavates võõrkeeltes.

Võõrkeeleoskus ei väljendu üksnes oskuses võõrkeelt kõnelda vaid ka oskuses mõista õpitavaid võõrkeeli kõnelavaid inimesi sotsiaalsel tasemel. Et tulla toime igapäevases suhtluses, tuleb lisaks keeleoskusele tunda ka õpitavaid võõrkeeli kõnelevate maade kultuuri ja käitumistavasid.

Enesemääratluspädevus areneb võõrkeeleõppes käsitletavate temade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduv saab selgemaks võõrkeeletunnis arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda ja oma päritolu sügavama mõistmiseni. Õpilase tugevate ja nõrkade külgede hindamine on tihedalt seotud õpipädevuse arenguga.

Õpipädevust kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (info otsimine võõrkeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine, uurimis- ja loovtööde vormistamine). Olulisel

kohal on eneserefleksioon ning õpitud teadmiste ja oskuste analüüsimine koos õpetajaga (õpimapp) ning selle põhjal edasiõppimise vajaduse arutlus.

Ettevõtlikkuspädevusega kaasneb eelkõige enesekindluse ja julguse saavutamine, mida annab inimesele erinevate võõrkeelte oskamine. Toimetulek võõrkeelses keskkonnas avardab õppija võimalusi viia ellu oma ideid ja eesmärged ning loob eeldused koostööks teiste sama võõrkeelt valdavate ea- ja mõttekaaslastega. Kuressaare Gümnaasiumis toetatakse õpilaste ettevõtlikkusepädevuse arengut võimalusega osaleda projektitöös, külastada võimalusel õpitavaid keeli kõnelevaid maid ja panna end proovile võõrkeelses keskkonnas.

Matemaatikapädevusega on võõrkeelte õppijal vähem kokkupuudet, kuid suhtluspädevuse raames rollimängudes (näiteks ostlemine) on võimalik võõrkeeltes arvutada. Samuti vestlusteemade puhul, mis on ülevaatlilikud ja käsitlevad erinevaid eluvaldkondi, tuleb õpilasel esitada ja analüüsida arve.

1.4. Lõiming teiste valdkonnapädevuste ja ainevaldkondadega I,II ja III kooliastmes

Võõrkeeltes kasutatavad õppematerjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane saab rakendada ka teistes õppeainetes. Võõrkeelteoskus võimaldab õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteosed, võõrkeelne kirjandus, internet) ja aitab erinevaid aineid edukamalt omandada.

Võõrkeelte valdkonnal on kõige otsesem seos eesti keele ja kirjandusega, kuna võõrkeeleõppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti.

Võõrkeelte ainekavad haakuvad tihedalt ka ajaloo ja ühiskonnaõpetuse, tehnoloogia, geograafia, loodusõpetuse, bioloogia, inimeseõpetuse, muusika ning kunstiõpetuse teemadega. Õppematerjalid käsitlevad erinevate maade ajalugu ja kultuuri. Tehnoloogiapädevus areneb arvuti kasutamisel Internetist erineva info otsimisel ja töötlemisel, samuti ka erinevate projektitööde ja esitluste koostamisel. Loodusteaduslik pädevus teostub läbi erinevate teemavaldkondade käsitlemise alustekstide kaudu. Kunstipädevusega puutub õpilane kokku eri maade kultuurilist tausta tundma õppides ja samuti vahetute kunstielamuste kaudu (kino, teater, kontserdid, näitused jne.), mida ta võõrkeeltes saab jagada.

Võõrkeelte õppematerjalid on mitmekesised ja õpetajad kohandavad neid lähtuvalt õpilaste eesmärkidest ja vajadustest.

1.5. Läbivad teemad I, II ja III kooliastmes

Läbivad teemad on üld- ja valdkonnapädevuste, õppeainete ja ainevaldkondade lõimingu vahendiks ning neid arvestatakse koolikeskkonna kujundamisel. Läbivad teemad on aineülesed ja ühiskonnas tähtsustatud ning võimaldavad luua ettekujutuse ühiskonna kui terviku arengust, toetades õpilase

suutlikkust oma teadmisi erinevates olukordades rakendada.

Võõrkeelte valdkonna ained kajastavad erinevates kooliastmetes õpieesmärke ja teemasid, mis toetavad õpilase algatusvõimet, mõtteaktiivsust ning läbivate teemade omandamist, kasutades selleks sobivaid võõrkeelseid alustekste ning erinevaid pädevusi arendavaid töömeetodeid.

Kuressaare Gümnaasiumi võõrkeelepetuses ja kasvatuses käsitletavat **läbivad teemad** on:

- 1) „Õppimine ja töö“ – elukestev õpe ja karjääri planeerimine;
- 2) „Kodukoht Eesti“ – keskkond ja jätkusuutlik areng;
- 3) „Saarlus“ – kultuuriline identiteet;
- 4) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“ – teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon;
- 5) „Mina ja teised“, „Kodu ja lähiümbrus“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“ – tervis ja ohutus;
- 6) „Mina ja teised“, „Kodu ja lähiümbrus“, „Kodukoht Eesti“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“ – väärtused ja kõlblus.

Erilist tähelepanu pööratakse „Saarluse“ teemale, et tunda saare ajalugu ja kultuuritausta ning teadvustada saarel elamise erilisust.

1.6. Füüsiline õpikeskkond

Kool korraldab võõrkeelte õppe vajadusel rühmades. Võimalusel moodustatakse ka klassidevahelisi keelerühmi. Võõrkeelte õpitakse klassides, kus on keeleõppe eesmärkide saavutamist toetav ruumikujundus koos vajaliku õppematerjali, sisustuse ja tehniliste abivahenditega, sealhulgas kaasaegsed IT vahendid.

1.7. Hindamine I,II ja III kooliastmes

Õpitulemusi võõrkeeltes hinnatakse lähtuvalt põhikooli riikliku õppekava üldosa ning teiste hindamist reguleerivate õigusaktide käsitlusest (EL keeleoskustasemte süsteem).

I kooliastmes hinnatakse põhiliselt positiivset õpitulemust, rõhk on sisulisel tagasisidel, mille käigus tõstetakse esile õpilase edusamme. Õpetaja juhib tähelepanu puudustele taktitundeliselt, osutades võimalustele neist üle saada. I kooliastmes hinnatakse põhiliselt kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust. Õpilasele tuleb selgitada, et hindamine on õppeprotsessi loomulik osa. Õpilane hakkab õpetaja juhendamisel oma edukusele hinnangut andma. Eesmärk on, et õpilane õpiks esialgu koostöös õpetajaga sõnastama seda, mida ta on enda arvates hästi omandanud, mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema ja/või milliseid oskusi ta peaks veel endas arendama. Selleks sobivad töövormid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused,

eneseanalüüsilehed jmt), mis võimaldavad õpilasel lühidalt kirjeldada seda, mida uut ja huvitavat ta on õppinud või teada saanud.

I kooliastmes võib enesehinnanguid anda emakeeles, kuid õpetaja peaks õpilast julgustama ka võõrkeelt kasutama. Oluline on, et kõik õpilased saaksid oma mõtted ja arvamuse välja öelda. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste, kirjalike tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletavatele õpitulemustele. Numbrilist hindamist ei rakendata, kasutatakse sõnalisi hinnanguid.

II ja III kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Ülesande eesmärgist lähtudes hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust). Mahukaid kompleksseid kontrolltöid soovitatakse teha mitte sagedamini kui kord veerandis.

Õpitulemusi hinnatakse alates II kooliastmest sõnaliste hinnangute ning numbriliste hinnetega. Õppimist toetab kujundav hindamine – õppijale antakse pidevalt tagasisidet, analüüsitakse tema akadeemilist arengut ja soodustatakse eduelamuse tekkimist, et motiveerida õpilast õppima võõrkeeli veelgi aktiivsemalt .

1.7.1. Keeleoskustasemed

Keeleoskustasemed A1.1 - C1

Osaoskuste õpitulemused

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
A1.1	Tunneb väga aeglaselt ja selgelt sidus kõnes ära õpitud sõnad ja fraasid; arusaamist toetab pildimaterjal. Reageerib pöördumistele adekvaatselt (nt tervitused, tööjuhised). Tunneb rahvusvaheliselt kasutatavaid lähedase hääldusega sõnu (nt hamburger, film, takso, kohv).	Tunneb õpitava keele tähemärke. Tunneb tekstis ära tuttavad nimed, sõnad (sh rahvusvaheliselt kasutatavad) ja fraasid. Loeb sõnu, fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses; arusaamist võib toetada pildimaterjal.	Oskab vastata väga lihtsatele küsimustele ning esitada samalaadseid küsimusi õpitud sõnavara ja lausemallide piires. Vajab vestluskaaslase abi, võib toetuda emakeelele ja žestidele.	Tunneb õpitava keele kirjatähti, valdab kirjatehnikat, oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada (ärakiri). Oskab kirjutada isikuandmeid (nt vihiku peale). Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel.	Kasutab üksikuid äraõpitatud tarindeid ja lausemalle, kuid neiski tuleb ette vigu.

A1.2	<p>Saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest. Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ning pöördumisi. Vajab kordamist, osutamist, piltlikustamist vms.</p>	<p>Loeb lühikesi lihtsaid tekste (nt ürituste kavad, postkaardid, meilid, kuulutused, sildid, teeviidad, lühi-ankeedid, -küsimustikud, -teated, -sõnumid) ja leiab neist vajaliku faktiinfo. Saab aru lihtsatest kirjalikest tööjuhistest. Lugemise tempo on väga aeglane, teksti mõistmiseks võib vaja minna korduvat lugemist. Tekstist arusaamiseks oskab kasutada õpiku sõnastikku.</p>	<p>Oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust. Saab hakkama õpitud sõnavara ja lausemallide piires lihtsate dialoogidega; vajab vestluskaaslase abi. Hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi. Kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.</p>	<p>Oskab lühidalt kirjutada iseendast ja teisest inimesest. Oskab täita lihtsat küsimustikku. Tunneb õpitud sõnavara õigekirja. Kasutab lause alguses suurtähte ja lause lõpus õiget kirjavahemärki.</p>	
------	--	---	---	--	--

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
A2.1	<p>Mõistab lihtsaid vestlusi ning lühikeste jutustuste, teadete ja sõnumite sisu, kui need on talle tuttavatel teemal, seotud igapäevaste tegevustega ning esitatud aeglaselt ja selgelt. Vajab kordamist ja selget hääldust.</p>	<p>Loeb üldkasutatava sõnavaraga lühikesi tavatekste (nt isiklikud kirjad, kuulutused, uudised, juhised, kasutusjuhendid); leiab tekstis sisalduvat infot ja saab aru teksti mõttest. Lugemise tempo on aeglane. Tekstist arusaamiseks oskab kasutada koolisõnastikku.</p>	<p>Oskab lühidalt kirjeldada lähiümbrust, igapäevaseid toiminguid ja inimesi. Kasutab põhisõnavara ja käibefraase, lihtsamaid grammatilisi konstruktsioone ning lausemalle. Suudab alustada ja lõpetada lühivestlust, kuid ei suuda seda juhtida. Kõne on takerduv, esineb hääldusvigu.</p>	<p>Koostab õpitud sõnavara piires lähiümbruse ja inimeste kirjeldusi. Kirjutab lihtsaid teateid igapäevaeluga seotud tegevustest (nt postkaart, kutse); koostab lühisõnumeid. Oskab kasutada sidesõnu ja, ning jt. Oskab näidise järgi koostada lühikesi tekste, abivahendina kasutab õpiku-</p>	<p>Kasutab küll õigesti mõningaid lihtsaid tarindeid, kuid teeb sageli vigu grammatika põhivaras (nt ajab segi ajavormid või eksib aluse ja öeldise ühildumisel); siiski on enamasti selge, mida ta väljendada tahab.</p>

				või sõnastikku.	
A2.2	Suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot. Saab aru olmesfääris kuulnud üldkeelse suhtluse sisust (nt poes, bussis, hotellis, piletilevis). Vajab sageli kuuldu täpsustamist.	Loeb lihtsaid tavatekste (nt reklaamid, menüüd, ajakavad, ohuhoiatused) tuttavatel teemadel ja saab aru neis sisalduvast infost. Suudab mõnikord aimata sõnade tähendust konteksti toel.	Oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest. Tuleb toime olmesfääris suhtlemisega. Oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi. Suudab alustada, jätkata ja lõpetada vestlust tuttavatel teemal, kuid võib vajada abi. Kasutab õpitud põhisõnavara ja lausemalle valdavalt õigesti; spontaanses kõnes on vigu. Kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.	Oskab kirjutada lühikesi kirjeldavat laadi jutukesi oma kogemustest ja ümbritsevast. Koostab lihtsaid isiklikke kirju. Oskab kasutada sidesõnu aga, sest, et jt. Rakendab õpitud õigekirjareegleid (nt algustähe ortograafia, kirjavahemärgid).	

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
B1.1	Saab aru vahetus suhtlussituatsioon is kuuldust, kui vestlus on tuttavalt igapäevaeluga seotud teemal. Mõistab tele- ja raadiosaadete ning filmide sisu, kui teema on tuttav ja pakub huvi ning pilt toetab heliteksti. Saab aru loomuliku tempoga kõnest, kui hääldus on selge ja tuttav.	Loeb ja mõistab mõnelehe-küljelisi lihtsa sõnastusega faktipõhiseid tekste (nt kirjad, veebiväljaanded, infovoldikud, kasutusjuhendid). Mõistab jutustavat laadi teksti põhiideed ning suudab jälgida sündmuste arengut. Suudab leida vajalikku infot teatmeteostest ja internetist. Oskab kasutada kakskeelseid tõlkesõnastikke.	Oskab lihtsate seostatud lausetega rääkida oma kogemustest ja kavatsustest. Suudab lühidalt põhjendada oma seisukohti. On võimeline ühinema vestlusega ja avaldama arvamust, kui kõneaine on tuttav. Kasutab õpitud väljendeid ja lausemalle õigesti; spontaanses kõnes esineb vigu. Hääldus on selge ja kõne	Oskab kirjutada õpitud teemadel lühikesi jutustavat laadi tekste, milles väljendab oma tundeid, mõtteid ja arvamusi (nt isiklik kiri, e-kiri, blogi). Koostab erinevaid tarbetekste (nt teadaanne, kuulutus). Suhtleb on-/ine-vestluses (nt MSN). Oskab kasutada piiratud hulgal teksti sidumise võtteid (sidesõnad,	Oskab üsna õigesti kasutada tüüpkeelendeid ja moodustusmalle. Kasutab tuttavas olukorras grammatiliselt üsna õiget keelt, ehkki on märgata emakeele mõju. Tuleb ette vigu, kuid need ei takista mõistmist.

			ladus, kuid suhtlust võib häirida ebaõige intonatsioon.	asesõnaline kordus).	
B1.2	Saab kuuldust aru, taipab nii peamist sõnumit kui ka üksikasju, kui räägitakse üldlevinud teemadel (nt uudistes, spordi-reportaažides, intervjuudes, ettekannetes, loengutes) ning kõne on selge ja üldkeelne.	Loeb ja mõistab mõnelehe-küljelisi selge arutlus-käiguga tekste erinevatel teemadel (nt noortele mõeldud meediatekstitid, mugandatud ilukirjandustekstitid). Suudab leida vajalikku infot pikemast arutlevat laadi tekstist. Kogub teemakohast infot mitmest tekstist. Kasutab erinevaid lugemis-strateegiaid (nt üld-lugemine, valiklugemine). Tekstides esitatud detailid ja nüansid võivad jääda selgusetuks.	Oskab edasi anda raamatu, filmi, etenduse jms sisu ning kirjeldada oma muljeid. Tuleb enamasti toime vähem tüüpilistes suhtlus-olukordades. Kasutab põhisõnavara ja sagedamini esinevaid väljendeid õigesti; keerukamate lausestruktuuride kasutamisel tuleb ette vigu. Väljendab ennast üsna vabalt, vajaduse korral küsib abi. Häälendus on selge, intonatsiooni- ja rõhuvead ei häiri suhtlust.	Oskab koostada eri allikatest pärineva info põhjal kokkuvõtte (nt lühiülevaade sündmustest, isikutest). Oskab kirjeldada tegelikku või kujuteldavat sündmust. Oskab isiklikus kirjas vahendada kogemusi, tundeid ja sündmusi. Oskab kirjutada õpitud teemal oma arvamust väljendava lühikirjandi. Oma mõtete või arvamuste esitamisel võib olla keelelisi ebatäpsusi, mis ei takista kirjutatu mõistmist.	

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
B2.1	Saab aru nii elavast suulisest kõnest kui ka helisalvestistest konkreetsetel ja abstraktsetel teemadel, kui kuuldu on üldkeelne ja suhtlejaid on rohkem kui kaks. Saab aru loomuliku tempoga kõnest.	Loeb ja mõistab mitmelehe-küljelisi tekste (nt artiklid, ülevaated, juhendid, teatme-ja ilukirjandus), mis sisaldavad faktiinfot, arvamusi ja hoiakuid. Loeb ladiusalt, lugemis-sõnavara on ulatuslik, kuid raskusi võib olla idioomide mõistmisega.	Esitab selgeid üksikasjalikke kirjeldusi üldhuvitavatel teemadel. Oskab põhjendada ja kaitsta oma seisukohti. Oskab osaleda arutelus ja kõnevooru üle võtta. Kasutab mitmekesisist sõnavara ja väljendeid. Kasutab	Kirjutab seotud tekste konkreetsetel ja üldisematel teemadel (nt seletuskiri, uudis, kommentaar). Põhjendab oma seisukohti ja eesmäärke. Oskab kirjutada kirju, mis on seotud õpingute või tööga. Eristab isikliku ja	Valdab grammatikat küllaltki hästi. Ei tee vääritimõistmist põhjustavaid vigu. Aeg-ajalt ettetulevaid vääratusi, juhuslikke vigu ning lauseehituse lapsusi suudab enamasti ise parandada.

		Oskab kasutada ükskeelset seletavat sõnaraamatut.	keerukamaid lausestruktuure, kuid neis võib esineda vigu. Kõne tempo on ka pikemate kõnelõikude puhul üsna ühtlane; sõna- ja vormi-valikuga seotud pause on vähe ning need ei sega suhtlust. Intonatsioon on enamasti loomulik.	ametliku kirja stiili. Oskab korduste vältimiseks väljendust varieerida (nt sünonüümid). Võib esineda ebatäpsusi lausestuses, eriti kui teema on võõras, kuid need ei sega kirjutatu mõistmist.	
B2.2	Suudab jälgida abstraktset teemakäsitlust (nt vestlus, loeng, ettekanne) ja saab aru keeruka sisuga mõttevahetusest (nt väitlus), milles kõnelejad väljendavad erinevaid seisukohti. Mõistmist võivad takistada tugev taustamüra, keelenaljad, idioomid ja keerukad tarindid.	Suudab lugeda pikki ja keerukaid, sh abstraktseid tekste, leiab neist asjakohase teabe (valiklugemine) ning oskab selle põhjal teha üldistusi teksti mõtte ja autori arvamuse kohta. Loeb iseseisvalt, kohandades lugemise viisi ja kiirust sõltuvalt tekstist ja lugemise eesmärgist. Raskusi võib olla idioomide ja kultuurisidusate vihjete mõistmisega.	Väljendab ennast selgelt, suudab esineda pikemate monoloogidega. Suhtleb erinevatel teemadel, oskab vestlust juhtida ja anda tagasisidet. On võimeline jälgima oma keelekasutust, vajaduse korral sõnastab öeldu ümber ja suudab parandada enamiku vigadest. Oskab valida sobiva keele-registri. Kõnerütmis ja -tempo on tunda emakeele mõju.	Oskab kirjutada esseed: arutluskäik on loogiline, tekst sidus ja teemakohane. Oskab refereerida nii kirjalikust kui ka suulisest allikast saadud informatsiooni. Kasutab erinevaid keele-registreid sõltuvalt adressaadist (nt eristades isikliku, poolametliku ja ametliku kirja stiili). Lausesiseseid kirjavahemärke kasutab enamasti reeglipäraselt.	

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
C1	Mõistab pingutuseta ka abstraktsetel ja tundmatutel teemadel kuuldut (nt film, pikem vestlus, vaidlus). Suudab kriitiliselt	Loeb pikki keerukaid erineva registri ja esituslaadiga tekste. Loeb kriitiliselt, oskab ära tunda autori hoiakud, suhtumise	Väljendab ennast latusalt ja spontaanselt. Suudab raskusteta ja täpselt avaldada oma mõtteid ning arvamusi	Oskab kirjutada põhjalikku ülevaadet mitmest kirjalikust allikast saadud teabe põhjal (nt retsensioon,	Kasutab grammatiliselt õiget keelt, vigu tuleb ette harva ning neid on raske märgata.

hinnata kuuldu sisu ning tõstatatud probleeme. Mõistmist võivad raskendada haruldased idioomid, võõras aktsent, släng või murdekeel.	ja varjatult väljendatud mõtted. Stiilinüanssides, idiomatikast ning teksti keerukatest üksikasjadest arusaamine võib nõuda kõrvalist abi (nt sõnastik, emakeelekõneleja nõuanne).	erinevatel teemadel. Keelekasutus on paindlik ja loominguline. Suudab saavutada suhtluseesmärke. Sõnavara on rikkalik, võib esineda üksikuid vigu sõnade semantilistes seostes, rektsioonistruktuurides ja sõnajärjes.	arvustus). Suudab toimetada kirjalikke tekste. Oskab kirjutada loogiliselt üles ehitatud kirjeldavaid, jutustavaid ja arutlevaid tekste, mis tekitavad huvi ning mida on hea lugeda. Võib esineda juhuslikke õigekirja- ja interpunktsioonivigu.
--	--	--	--

Inglise keel A- võõrkeelena

A-võõrkeel on enamikule õpilastest esimene kokkupuude teise keele ja kultuurigaja seega on A-võõrkeele õppe olulisemaid ülesandeid äratada õpilastes huvi teiste keelte ja kultuuride vastu ning motiveerida õppima võõrkeeli.

A-võõrkeele õppimisel saadud õpioskused on aluseks järgmiste võõrkeelte omandamisel. Õppija keeleoskuse arengut toetab ka lõimimine teiste ainevaldkondadega. Keeleõppe telje moodustavad teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujundatakse suhtluspädevust.

Põhikoolis on teemade käsitlemisel lähtepunktiks „Mina ja minu lähiümbrus”. Kõigis kooliastmes ja klassides käsitletakse teemasid kõigist teemavaldkondadest, kuid rõhuasetused ja maht on erinevad. Teemade käsitlemisel lähtutakse vastava kooliastme õpilaste kogemustest, huvidest ja vajadustest.

Põhikooli A-võõrkeele õpetusega taotletakse, et õpilane:

- 1) saavutab iseseisva keelekasutaja taseme, mis võimaldab selles keeles igapäevastes situatsioonides suhelda ning lugeda ja mõista eakohaseid võõrkeelseid originaaltekste;
- 2) huvitub võõrkeelte õppimisest ja nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- 3) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- 4) omandab oskuse edaspidi õppida võõrkeeli ning pidevalt täiendada oma keeleoskust;
- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- 6) oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteosed, sõnaraamatud, internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes.

KEELEPÄDEVUS PÕHIKOOLIS:

A-keel	I kooliaste	II kooliaste	III kooliaste
LAUSE- ÕPETUS	Tähestik; suur ja väike täht nimedes; lihtlause; korraldused (käskiv kõne); enam kasutatavad rinnastavad sidesõnad (<i>and, but</i>).	Õigekiri õpitud sõnavara piires; sõnajärg jaatavas, eitavas, küsivas lauses; rindlauseid; kaudne kõne (saatelause olevikus); suur ja väike algustäht (kuud, nädalapäevad, keeled, riigid); kirjavahemärgid (punkt, koma, küsi- ja hüüumärk, ülakoma); rinnastavad sidesõnad (<i>too, or</i>); alistavad sidesõnad (<i>when, because</i>).	Põimlauseid; fraaside ja lausete ühendamine; <i>it/there</i> lause algul; tingimuslauseid (I–III tüüp); kaudne kõne (aegade ühildumine, küsimused, korraldused, palved); kokku- ja lahkukirjutamise põhijuhud; kirjavahemärgid (jutumärgid); sõnade poolitamise põhireeglid (liitsõnad); alistavad sidesõnad (<i>however, though</i>).
TEGUSÕNA	Present Simple (<i>be/have</i>); Present Continuous.	Põhi- ja abitegusõnad; modaaltegusõnad (<i>can, must, may</i>); isikuline tegumood (<i>Present Simple, Past Simple, Future Simple, Past Continuous, Present Perfect</i>). Enam kasutatavad reegli- ja ebareeglipärased tegusõnad; <i>going-to</i> tulevik.	Harvemini esinevad ebareeglipärased tegusõnad (<i>grind, sew, ...</i>); isikuline tegumood (<i>Past Perfect, Present Perfect Continuous</i>); umbisikuline tegumood (<i>Present Simple / Past Simple</i>); modaaltegusõnad (<i>have to, ought, should, would</i>); tuleviku väljendamise erivõimalused; tarind <i>to</i> +infinitiiv, <i>ing</i> -vorm.

NIMISÕNA	Ainsus ja reegliäärane mitmus; omastav kääne; umbmäärane ja määrav artikkel+loendatav nimisõna.	Ebareegliäärane mitmus (<i>man/men, tooth/teeth</i>); aluse ja öeldise ühildumine; umbmäärane ja määrav artikkel+loendamatu nimisõna; artikli puudumine; enam kasutatavad väljendid artiklitega ja ilma (<i>go home, have a headache, go to the theatre</i>).	Ainsuslikud ja mitmuslikud nimisõnad; liitnimisõnad; artikli kasutamine isikunimedega ja geograafiliste nimedega; väljendid artiklitega ja ilma.
OMADUS- SÕNA	Üldlevinud omadussõnad (<i>good, big, red</i>).	Omadussõnade võrdlusastmed; omadussõnade võrdlemine (<i>as...as, more... than</i>); <i>so/such</i> +omadussõna.	Omadussõnade kasutamine rahvusest ja kodakondsusest kõneldes; eritüvelised võrdlusastmed (<i>old-elder</i>); <i>enough/too</i> +omadussõna; omadussõna nimisõna funktsioonis (<i>the poor</i>).
ASESÕNA	Isikulised asesõnad; omastavad asesõnad.	Siduvad asesõnad (<i>that, who</i>); omastavate asesõnade absoluutvormid (<i>mine, yours</i>); umbmäärased asesõnad ja nende liitvormid (<i>some/any/no</i>).	Umbmäärased asesõnad (<i>either, neither</i>); umbisikulised asesõnad (<i>it, there</i>).
EESSÕNA	Enam kasutatavad eessõnad koha- ja ajamäärustes (<i>in, on, at, to</i>).	Aja-, koha- ja viisimäärustes esinevad eessõnad; enam kasutatavad eessõnalised väljendid (<i>next to, in the middle</i>).	Enam kasutatavad eessõnalised väljendid (<i>take part in, look forward to</i>); eessõnad viisimäärustes (<i>with, without</i>).
ARVSÕNA	Põhiarvud 1–20; telefoninumbrid.	Põhi- ja järgarvud; lihtmurrud (<i>pool, veerand</i>); kuupäevad, aastaarvud.	Protsent; aritmeetilised põhitehted; kümnendmurrud; arvsõna „0” erinev lugemine.
MÄÄRSÕNA	Levinumad aja- ja kohamäärsõnad (<i>now, here</i>); hulga- ja määrämäärsõnad (<i>many, much</i>).	Määrsõnade moodustamine; sagedusmäärsõnad (liitega <i>-ly</i>); järjestavad määrsõnad; ebareegliäärased määrsõnad (<i>fast</i>); viisimäärsõnad; hulga- ja määrämäärsõnad (<i>a little, a few</i>).	Määrsõnade liigid ja võrdlemine; määrsõna koht lauses.

SÕNA- TULETUS		Arvsõna tuletusliited (- <i>teen, -ty</i>); nimisõna tuletusliited (- <i>er, -or</i>); määrsõna tuletusliide – <i>ly</i> .	Liitsõnad; enam kasutatavad ees- (<i>re-, un-</i>) ja järelliited (<i>-ness, -ion, -ous</i>) nimi-, omadus-, tegusõnade moodustamiseks.
------------------	--	---	--

I KOOLIASTE

INGLISE KEELE AINEKAVA 3.KLASSILE (A-KEEL)

3 tundi nädalas, 105 tundi aastas

Õpitulemused

3. klassi lõpetaja:

- 1) saab aru lihtsatest igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 2) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kooli) kirjeldamiseks;
- 3) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- 4) on omandanud esmased teadmised õpitava keele maast ja kultuurist;
- 5) suhtub positiivselt võõrkeele õppimisesse;
- 6) kasutab esmaseid õpioskusi (kordamist, seostamist) võõrkeele õppimiseks;
- 7) oskab õpetaja juhendamisel töötada nii paaris kui ka rühmas.

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad

MINA JA TEISED: enese ja kaaslaste tutvustus (nimi, rahvus, sugu, vanus, elukoht jmt).

KODU JA LÄHIÜMBRUS: pereliikmete tutvustus (nimi, vanus, sugu,) ja kodu asukoha lühikirjeldus (riik, linn/maakoht, saar: mõni iseloomustav omadussõna jmt).

KODUKOHT EESTI: Eesti riigi nimi, pealinn, oma rahvus ja keel;saarlaseks olemine; aastaegade nimetused ja põhilised aastaegade ilma kirjeldavad omadussõnad (hea/halb ilm, päikseline, vihmane jmt)

IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ: tavalisemad päevatoimingud kodus ja koolis ning nende tegevustega seotud esemed/vahendid.

VABA AEG: lihtsamad tegevused ja eelistused (muusika kuulamine, rattasõit, lemmiktoit jmt).

Keeleteadmised:

LAUSEÕPETUS: Tähestik; suur ja väike täht nimedes; lihtlause; korraldused (käskiv kõne); enam kasutatavad rinnastavad sidesõnad (*and, but*). There is/ there are...lausetega tutvumine

TEGUSÕNA: Present Simple (*be/have*); Present Continuous.

NIMISÕNA: Ainsus ja reegliäärane mitmus; omastav kääne; umbmäärane ja määrav artikkel+ loendatav nimisõna.

OMADUSSÕNA: Üldlevinud omadussõnad (*good, big, red*).

ASESÕNA: Isikulised asesõnad; omastavad asesõnad.

EESSÕNA: Enam kasutatavad eessõnad koha- ja ajamäärustes (*in, on, at, to, next to, between*,

under).

ARVSÕNA: Põhiarvud 1–20; telefoninumbrid.

MÄÄRSÕNA: Levinumad aja- ja kohamäärsõnad (*now, here*); hulga- ja määramäärsõnad (*many, much*).

Keeleoskuse hea tase 3. klassi lõpus:

Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
A1.2	A1.1	A1.2	A1.1
Saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest. Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ning pöördumisi. Vajab kordamist, osutamist, piltlikustamist vms.	Tunneb õpitava keele tähemärke. Tunneb tekstis ära tuttavad nimed, sõnad (sh rahvusvaheliselt kasutatavad) ja fraasid. Loeb sõnu, fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses; arusaamist võib toetada pildimaterjal.	Oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust. Saab hakkama õpitud sõnavara ja lausemallide piires lihtsate dialoogidega; vajab vestluskaaslase abi. Hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi. Kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.	Tunneb õpitava keele kirjatähti, valdab kirjatehnikat, oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada (ärakiri). Oskab kirjutada isikuandmeid (nt vihiku peale). Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel.

Lõiming, läbivad teemad, pädevused

Lõiming ainesisu seostamisel olemasolevate oskuste ja varemõpitu rakendamine .

Teemad käsitlemine paralleelselt *emakeeles*, enese ja kaaslaste tutvustus; pere liikmete tutvustus; kodukohta kirjeldus; Eesti riigist; lauseõpetus: tähestik; suur ja väike täht nimedes; lihtlause; korraldused; enam kasutatavad rinnastavad sidesõnad, ainsus ja mitmus; omastav kääne; loendatav nimisõna; isikulised ja omastavad asesõnad, enam kasutatavad eessõnad koha- ja ajamäärustes; levinumad koha- ja ajamäärsõnad, hulgamäärsõnad.

Matemaatikapädevuse rakendamine keeleteemade juures: põhiarvud 1-20,; telefoninumbrid, lihtsamad arvutused.

Muusika- ja kunstipädevuse rakendamine keeleteemade juures: värvid; laulude ja joonistamisharjutuste kasutamine õpitu kinnistamiseks.

Inimeseõpetuses paralleelselt teemade käsitlemine: pühad; perekond, koduloomad: vaba aeg ja eelistused; kodukoht, eestlus ja saarlus, tavapäeva toimingud kodus ja koolis.

Pearõhk on *õpipädevuse* ja *suhtluspädevuse* omandamisel, sest võõrkeele õppimisel on vaja omandada õpistrateegiad ja samuti olema valmis suhtlema võõras keeles.

Hindamine

Hindamine on süstemaatiline teabe kogumine õpilase arengu kohta, selle teabe analüüsimine ja tagasiside andmine. Hindamine on aluseks õppe edasisele kavandamisele. Kolmandas klassis ei rakendata numbrilist hindamist.

Hindamisel kasutatakse mitmesuguseid meetodeid, hindamisvahendeid ja -viise. Kasutatakse nii kujundavat hindamist kui kokkuvõtvat hindamist, mida kombineeritakse suulise või kirjaliku tagasi-/edasisidega; hinnangutega. Hindamise täpsem kord on ära toodud ka iga võõrkeeleõpetaja ainekaardis.

II KOOLIASTE INGLISE KEELE AINEKAVA 4.KLASSILE (A-KEEL)

3 tundi nädalas, 105 tundi aastas

Õpitulemused

4. klassi lõpetaja:

- 1) saab aru lihtsatest igapäevastest väljenditest ja lihtsatest lausetest; omandab õige häälduse, intonatsiooni ja rütmi, julgeb omandatud teadmisi ja oskusi praktikas kasutada
- 2) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kooli) kirjeldamiseks;
- 3) reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele; tuleb toime vägalihtsates igapäevastes suhtlusolukordades, suudab alustada lühivestlust (nt reageerib küsimustele ja korraldustele);
- 4) on omandanud teadmisi õpitava keele maast ja kultuurist;
- 5) suhtub positiivselt võõrkeele õppimisesse; laiendab selle läbi silmaringi
- 6) kasutab õpioskusi (kordamist, seostamist) võõrkeele õppimiseks;
- 7) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja strateegiaid, oskab õpetaja juhendamisel töötada iseseisvalt, paaris ja rühmas.
- 8) oskab kasutada sõnaraamatuid, käsiraamatuid

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad

Mina ja teised: enese ja kaaslaste tutvustus (nimi, rahvus, sugu, vanus, elukoht jmt) sünnipäev, numbrid, välimus, iseloom, pere ühistegevused, viisakusväljendid ja -normid (kellele mida ja kuidas öelda, kuidas käituda jne).

Kodu ja lähiümbrus: kodu kirjeldamine, aadress, korter/maja, mitmendal korrusel, eluruumid, mööbel; tänav/õu/aed, maal/linnas; pereliikmete igapäevased tegemised; sugulased; lemmikloomad.

Kodukoht Eesti: ilm, Eesti asukoht; Minu kodusaar ja –linn (saarlus);

Eesti loodus, loomad, aastaajad, põhilised aastaegade ilma kirjeldavad omadussõnad (hea/halb ilm, päikeseline, vihmane jmt), puud, lilled, linnud; lemmikaastaag; minu koolitee, lihtne tee juhatamine.

Riigid ja nende kultuur: Eesti naaberriigid, inglise keelt kõnelevad maad ja nende sümboolika

Igapäevaelu. Õppimine ja töö: Päeva planeerimine, kellaajad, söögikorrad ja tervislik toit, hügieeniharjumused, koolipäev ja selle võrdlemine, õppeained, kool ja klass.

tunniplaan, esemed klassis, õppevahendid, tegevused tunnis, kasutatavad väljendid, koolivaheajad; kelleks tahan saada, vanemate töö, ametid.

Vaba aeg: huvialad, lemmiktegevused, puhkus ja spordialad, aastaajad

Mina ja liiklus: liiklusvahendid, turvalisus.

Keeleteadmised:

Lauseõpetus: Õigekiri õpitud sõnavara piires; nimisõna mitmuse lõpud; korraldused (käskiv kõne); lihtlause; sõnajärg jaatavas, eitavas, küsivas lauses, lühivastused; Küsisõnaga (*What, When, Where, How, Why, Who*)algavate küsimuste moodustamine; enam kasutatavad rinnastavad sidesõnad (*and, but, because*); suur ja väike algustäht (kuud, nädalapäevad, keeled, riigid); kirjavahemärgid (punkt, koma, küsi- ja hüüumärk, ülakoma); rinnastavad sidesõnad(*too, or*); *There is/There are.....* lause alguses ja küsimuses.

Tegusõna: Present Simple, Present Continuous, Past Simple; tegusõna BE(*am/is/are, was/were*); enam kasutatavad reegli- ja ebareeglipärased tegusõnad, ebareeglipäraste tegusõnade lihtminevik; Põhi- ja abitegusõnad; abitegusõnad *do/don't, does/doesn't, did/didn't*; modaaltegusõnad (*can*);

Nimisõna: Ainsus ja mitmus,erandid (*man/men, child/children, foot/feet, tooth/teeth, mouse/mice, leaf/leaves,scarf/scarves man/men,fish/ fish, sheep/sheep*); omastav kääne; aluse ja öeldise ühildumine; enam kasutatavad väljendid artiklitega ja ilma (*go home, have a headache, go to the theatre*).

Omadussõna: Omadussõnad (vastandid: *dirt/clean, hard/soft ect.*) kesk- ja ülivõrde moodustamine (lühikesed,-y-lõpulised, pikad omadussõnad); Omadussõnade võrdlusastmed; omadussõnade võrdlemine : *too (big), (taller) than...., as...as,*); omadussõna ühildumine nimisõnaga.

Asesõna: Isikulised asesõnad ; omastavad asesõnad; küsivad asesõnad. Siduvad asesõnad (*that, who*); umbmäärased asesõnad *somebody, something, everybody, nobody*)

Eessõna: Enam kasutatavad eessõnad koha- ja ajamäärustes (*in, on, at, to, in front of, behind, under, to, by, after, before, next to*); enam kasutatavad eessõnalised väljendid (*next to, in the middle, good at, by the way,on Monday, at the weekend*).

Arvsõna: Põhiarvud ja järgarvud, kellaage (lihtsam moodus), kuupäev, aasta

Määrsõna: Aja- ja kohamäärsõnad; sagedusmäärsõnad (*never, sometimes, usually, always*); lihtmineviku ajamäärused (*yesterday, last.....,ago*); järjestavad määrsõnad (*then*); viisimäärsõnad

Lõiming, läbivad teemad, pädevused

Võõrkeeltes kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane saab teistes õppeainetes. Võõrkeelteoskus võimaldab õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteosed, võõrkeelne

kirjandus, internet), leidmaks lisamaterjali teiste õppeainete jaoks.

Võõrkeelel on kõige otsesem seos *emakeele ja kirjandusega*, kuna õppetöö käigus rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse üle teise kultuurikonteksti.

Võõrkeelte ainekavad on tihedalt seotud ajaloo ja ühiskonnaõpetuse, geograafia, loodusõpetuse, bioloogia, tehnoloogia, inimeseõpetuse, muusika ja kunstiõpetuse teemadega.

Bioloogia (loomad, puud, lilled, linnud, söögikorrad)

Geograafia (väljaspool kodu, pealinnad, riigilipud, tähtsamad pühad ja tähtpäevad)

Loodusõpetus (värvid, aastaaeg, ilm)

Matemaatika (numbrid)

Inimeseõpetus (välimus, kehaosad, seltskond, enesetunne)

Kehaline kasvatus (sportimine, sporditarbed)

Tööõpetus (postkaardid)

Läbivad teemad on seotud alljärgnevate teemavaldkondade ja pädevustega:

- 1) „Õppimine ja töö” – elukestev õpe ja karjääri planeerimine – *ettevõtlikkuse pädevus*.
- 2) „Kodukoht Eesti” – keskkond ja jätkusuutlik areng; saarlus(minu kodukoht ja selle eripära)-*väärtuspädevus*.
- 3) „Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur” –kultuuriline idenditeet, saarlus -*väärtuspädevus*.
- 4) „Igapäevaelu.”, „Õppimine ja töö”, „Vaba aeg” – teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon- *õpipädevus*.
- 5) „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbus”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”- tervis, ohutus. Väärtused ja kõlblus – *sotsiaalne pädevus*.
- 6) „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – väärtused, kõlblus – *enesemääratluspädevus*.

Õppetegevus

4. klassis julgustab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval järkjärgult kirjalike tööde mahtu.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkub põhisõnavara laiendamine õppesisu, õpetaja korralduste ja tööülesannete kaudu.

Õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema ning õpetaja suunamisel arendatakse õpilase teksti mõistmise oskust läbi suulise kõne ja eakohaste lühitekstide.

Tekstidest arusaamise õpetamiseks ja kontrollimiseks kasutatakse mitmekesiseid eakohaseid töövõtteid (nt ennustav lugemine/kuulamine; lühi-, valik- ja õige/vale vastustega küsimused).

Suulist suhtlemisoskust arendatakse erineva sisuga paaris- ja rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega igapäevaste praktiliste situatsioonide ja õppija isiklike kogemuste teemal.

Õpilased õpivad esitlema paaris- või rühmatöö tulemusi etteantud näidisele toetudes, kasutades õpitud väljendeid.

Kirjutamisoskuse arendamisel kasutatakse sõnamänge, mudelkirjutamist, järjestusülesandeid (nt

sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks) jmt. Pööratakse tähelepanu lausele, tekstid on lühikesed ja kirjeldavad. Pööratakse tähelepanu kirjaliku teksti paigutusele ja vormistamisele.

Õpetaja suunab õpilasi järjekindlalt kasutama eakohaseid sõnastikke (piltsõnastik, õpiku sõnastik) nii sõna tähenduse kui ka õigekirja kontrollimiseks.

Üldpädevuste kujundamine 4.klassis toimub õpetaja suunamisel läbi klassi tööreeglite, rühmatööde, rollimängude, teemade ja erinevate tööülesannete nii klassiruumis kui ka väljaspool selleks, et õpilane õpiks nägema oma rolli kollektiivis ja mõistma oma vastutust talle antud ülesandes.

Hindamine

Õpitulemuste hindamisel lähtutakse põhikooli riikliku õppekava üldosast .

4.klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Ülesande eesmärgist lähtudes hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust).

Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste), kirjalike ja/või praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletavatele õpitulemustele. Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega.

Õpitulemuste kontrollimise vormid peavad olema mitmekesised ning vastavuses õpitulemustega.

Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Hindamise täpsem kord on ära toodud ka iga võõrkeeleõpetaja ainekaardis. Mahukaid kompleksseid kontrolltöid soovitatakse teha mitte sagedamini kui kord veerandis.

INGLISE KEELE AINEKAVA 5. KLASSILE (A-KEEL)

3 tundi nädalas, 105 tundi aastas

Õpitulemused

5. klassi lõpetaja:

- 1) saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
- 2) mõistab olulist õpitud temaatika piires;
- 3) oskab kirjutada lihtsat seotud teksti õpitud temaatika piires;
- 4) tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga;
- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ning nende kultuurist ja oskab näha õpitava maa ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi
- 6) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi.
- 9) oskab kasutada sõnaraamatuid, käsiraamatuid

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad:

MINA JA TEISED: nimi, vanus, välimus, kehaosad, riietus, lemmiktegevused.

PEREKOND JA KODU: pereliikmed, sugulased, aadress, maja, korter, aed, õu.

SÕBRAD: nimi, vanus, elukoht, välimus, ühised tegevused.

KESKKOND, KODUKOHT, EESTI: aastaajad ja ilm; loomad, linnud, taimed; Eesti asukoht, keel, pealinn, sümbolid, kodusaar Saaremaa;

ÕPITAVAT KEELT KÕNELEVAD MAAD: keel, pealinn, tähtsamad pühad.

IGAPÄEVASED TEGEVUSED: söögikorrad, liiklus ja liiklusvahendid, tee küsimine ja juhatamine.

ÕPPIMINE JA TÖÖ: koolipäev, sõbrad, õpetajad, õppeained, õpioskused, kooliruumid, õppevahendid, koolivaheajad, ametid.

HARRASTUSED JA KULTUUR: huvialad, mängud, sport, muusika, raamatud, reisimine, pühad.

Keeleteadmised:

- nimisõna: ainsus ja mitmus, ainsuslikud ja mitmuslikud sõnad, erandlik mitmus (*man/men, tooth/teeth*), aluse ja öeldise ühildumine, omastav kääne;
- artikkel: umbmäärane ja määrav artikkel, artikli puudumine; enamkasutatavad väljendid artiklitega ja ilma;
- omadussõna: omadussõna ühildumine nimisõnaga, võrdlusastmed, omadussõnade võrdlemine (*as...as, not as...as, more...than*); tarindid *too + adjective* ja *not + adjective + enough*;
- arvsõnad ja mõõtühikud: põhi- ja järgarvud, lihtmurrud (pool ja veerand);kellaaeg, kuupäev, aasta;
- asesõna: isikulised asesõnad ja omastavad asesõnad (omadussõnalised vormid *my, your* jt), näitavad asesõnad *this, that, these, those*, küsivad asesõnad;
- tegusõna: põhitegusõna ja abitegusõna (*be, have, do*); enamkasutatavad reeglipärased ja ebareeglipärased tegusõnad;
- tegusõna vormistik: üldajad (*Present, Past Simple*), kestvad ajad (*Present Progressive*);
- määrsõna: sagedusmäärsõnad *always, sometimes*; järjestavad määrsõnad *first, next, then, before, after*;
- sidesõna: *and, but*;
- eessõna: enamkasutatavad eessõnad (*in, on, at, in front of, behind, under, to, by, up, down, from, after, before, next to*); eessõnalised väljendid (*interested in, good/bad at, at the top, next to, in the middle*);
- lauseõpetus: lihtlaused, sõnajärg jaatavas, eitavas ja küsivas lauses, lühivastused;
- sõnatuletus: liitsõnad, arvsõna tuletusliited *-teen* ja *-ty*;
- tähestik: tähtede nimed ja sõnade häälimine (*spelling*);
- õigekiri: suur ja väike täht, nimisõna mitmuse lõpud, omadussõna võrdlusastmed, verbi vormid; kirjavahemärgid: punkt, küsimärk, hüüumärk, ülakoma.

Lõiming, läbivad teemad, pädevused

Emakeel -lugemisokus, teksti mõistmine, väljendusoskus, info otsimine erinevatest allikatest (sõnaraamatud, veeb, võõrkeelsed teatmeteosed); keelestruktuuride õpetamine seostades ja võrreldes emakeele grammatikaga, nt. mitmus, omadussõnade võrdlusastmed.

Muusikaõpetus-muusikal on keeletundides oluline roll esmalt kõne rütmi ja häälduse tabamiseks, hiljem ka sõnavara ning keelestruktuuride märkamiseks ja arendamiseks, kuulamisoskuste praktiseerimiseks ning tunni emotsionaalse taseme muutmiseks; võõrkeelsete laulude laulmine;

Kunstiõpetus–kunstiteoste kasutamine keeltunni osana meeleolu loomiseks, kirjelduste harjutamiseks, uute teemade sissejuhatuseks, käsitlemisel või kokkuvõtteks ja õpilaste loovuse ergutamiseks; sõnavara õppimine piltide joonistamise ja värvimise kaudu.

Matemaatika–põhi-ja järgarvud, kell, kuupäevad.
Loodusõpetus–loomad, loodusnähtused ilm.
Kehaline kasvatus – spordialad.

Läbivad teemad on seotud alljärgnevate teemavaldkondade ja pädevustega:

- 7) „Õppimine ja töö” – elukestev õpe ja karjääri planeerimine – *ettevõtlikkuse pädevus*.
- 8) „Kodukoht Eesti” – keskkond ja jätkusuutlik areng; saarlus(minu kodukoht ja selle eripära)-*väärtuspädevus*.
- 9) „Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur” –kultuuriline idenditeet, saarlus -*väärtuspädevus*.
- 10) „Igapäevaelu.”, „Õppimine ja töö”, „Vaba aeg” – teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon- *õpipädevus*.
- 11) „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbus”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”- tervis, ohutus. Väärtused ja kõlblus – *sotsiaalne pädevus*.
- 12) „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – väärtused, kõlblus – *enesemääratluspädevus*.

Valikaine PRAKTILINE INGLISE KEEL

Klass: 5.klass (35 tundi)

Õppe-eesmärgid

Praktiline inglise keel toetab inglise keele õpetamise eesmärke.

Taotletakse, et õpilane:

- 1) väärtustab inglise keelt kui avaliku suhtluse vahendit, suhtub lugupidamisega teiste rahvaste keeltesse ja kultuuridesse;
- 2) tajub keeleoskust õpioskuste osana, kujuneb teadlikuks keelekasutajaks;
- 3) omandab põhiteadmised keelest ja õigekirjaoskuse, huvitub võõrkeeles kasutatava materjali sisust;
- 4) arendab keeleoskust kui eneseväljendus- ja suhtlusvahendit; osaleb aktiivselt võõrkeeles õppes,
- 5) õpib asjakohaselt kasutama eri suhtluskanaleid; harjub oma kirjakeeleoskuse täiendamiseks kasutama sõna- ja käsiraamatuid ning veebiallikaid;
- 6) osaleb aktiivselt erinevates võõrkeeles tundides kasutatavates aktiivõppevormides (sh. paaris- ja rühmatöö, diskussioon jne) ja on huvitatud loovtööde teostamisest ja projektides osalemisest võõrkeeles;
- 7) õpib suhtlema inglise keeles;
- 8) seab endale õpieesmärgid ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi.

Õppesisu ja –tegevus

I poolaasta

1.tund (seotud unit 1-ga): Rollimängud, dialoogid.

2.tund (unit 1-2): Tänu teksti koostamine. Linnaplaani joonistamine.

3.tund (unit 2): Linnaplaan (sõnavara laiendamine), tee küsimine ja juhatamine linnaplaani järgi.

4.tund (unit 3): Spelling (tähtaaval sõnade, nimede ütlemine) – mängud.

5.tund (unit 3): Võistlus „Spelling Bee“.

6.tund (unit 4): Kodused toimingud, peresisene koostöö, taaskasutus (kodust jutustamine, dialoogide koostamine, rollimängud).

7.tund (unit 4): Lühisõnumi kirjutamine.

8.tund (unit 5): Minu kodukoht; kodumaa Eesti (stendiettekande koostamine).

9.tund (unit 5): Minu kodukoht; kodumaa Eesti (stendiettekande koostamine, sellele tuginedes esinemine)

10.tund (unit 6): Enda ja oma kaaslaste välimuse ja iseloomu kirjeldamine nii suuliselt kui ka kirjalikult.

11.tund (unit 6): Old time photos (oma pere vanade fotode põhjal jutustamine).

12.tund (unit 7): Games (mängude õpetamine, mängimine inglise keeles).

13.tund (unit 8): Christmas fair (jõululaadaks valmistumine, laada korraldamine).

14.tund (unit 8): Jõulukaartide meisterdamine, jõulukaartide kirjutamine.

15.tund (unit 8): Jõululaadal osalemine (reklaam, kuulutused, hinnalipikud nii eesti kui inglise keeles)

II poolaasta

16.tund (unit 9): Töö tekstiga „The Pied Piper“ + video vaatamine.

17.tund (unit 9): Lühinäidendi koostamine ja esitamine.

18.tund (unit 10): USA-st jutustamine. Kutse kirjutamine.

19.tund (unit 11): Turismiinfo küsimine, leidmine (internetist, meediast, voldikutest). Postkaardi kirjutamine.

20.tund (unit 12): Kella tundmine, oma päevast jutustamine.

21.tund (unit 12): Tervis ja ohutus. Ohutu liiklemise reeglistiku koostamine. Get-well card.

22.tund (unit 13): Ebareeglipärased tegusõnad. Ristsõnade koostamine ja lahendamine.

23.tund (unit 14): Collections (oma kollektsiooni tutvustamine kaaslastele; sellest kirjutamine).

24.tund (unit 14): Uute teadmiste omandamine lähtudes oma kollektsioonist, info otsimine internetist.

25.tund (unit 15): Elukutsed (piltmõistatuste ja –ülesannete koostamine ja lahendamine). Oma päevast kirjutamine.

26.tund (unit 15): Rühmatöö (täringumäng TB p 99)

27.tund (unit 16): Küsimuste moodustamine, küsimustele vastamine. Hea uudisega kirjakese koostamine kaaslastele.

28.tund (unit 17): Sõnavaramängud. Dialoogide koostamine.

29.tund (unit 17): Retsepti põhjal toidu/koogi/joogi valmistamine ja selle esitlemine kaaslastele.

30.tund (unit 18): Kui palju see maksab? Dialoogid. Kauplusemäng.

31.tund (unit 19): Oma lemmikloomast jutustamine/kirjutamine. Loomapidamisega seotud kohustused.

32.tund (unit 19): Piltide kirjeldamine, erinevuste leidmine.

33.tund (unit 20): Muinasjutu lugemine ja lavastamine rühmades.

34.tund (unit 20): Kordamine. Vastastikune õpetamine.

35.tund: Kokkuvõte õppeaastast.

Õpitulemused

5. klassi lõpetaja:

- 1) saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
- 2) mõistab olulist õpitud temaatika piires;
- 3) oskab kirjutada lihtsat seotud teksti õpitud temaatika piires;
- 4) tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga;
- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ning nende kultuurist ja oskab näha õpitava maa ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi
- 6) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas; osaleb projektides;
- 8) seab endale õpieesmärged ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi.
- 9) oskab kasutada sõnaraamatuid, käsiraamatuid, veebimaterjale

Lõiming

Praktiline inglise keel lõimub kõigi 5. kl õppeainetega (ilukirjanduslike ja teabetekstide, sõnavara õppimise ja kasutamise kaudu)

Hindamine

Praktilise inglise keele kursuses kasutatakse kujundava hindamise põhimõtteid. Numbrilise hindamise korral kantakse hinded e-koolis inglise keele päevikusse (hindelised tööd täpsustab õpetaja vastava veerandi ainekaardis).

INGLISE KEELE AINEKAVA 6. KLASSILE (A-KEEL)

3 tundi nädalas, 105 tundi aastas

Õpitulemused

6. klassi lõpetaja:

6. klassi õpilane kordab, süvendab ja täiendab 3., 4. ja 5. klassis omandatud.

Kuulamisel:

- saab aru keelenditest, mida õpetaja tunnis kasutab;
- saab aru lihtsatest tekstidest (kirjeldused, jutukesed), mõistab konteksti abil neis esinevaid tundmatuid sõnu;
- eristab selgelt kuni kolme vestlusest osaleva inimese kõnet.

Kõnelemisel:

- oskab rääkida oma igapäevastest tegevustest, harrastustest;
- oskab vestluses siirduda ühelt teemalt teisele tingimusel, et mõlemad teemad on tuttavad;
- oskab kasutada õpitud keelendeid, et end arusaadavaks teha igapäevastes olukordades;
- võrrelda oma perekonda oma sõbra perekonnaga, oma koolielu teiste omaga;
- küsitleda oma kaaslast ja saadud infot edasi anda;
- väljendada ja põhjendada oma arvamust;
- kasutada õpitud fraase õige intonatsiooniga;
- kirjeldada pilte;
- hääldada kõiki võõrhäälikuid korrektselt.

Lugemisel:

- saab aru 3-4 tundmatut sõna sisaldavatest lühitekstidest (kasutades konteksti, pildi või sõnaraamatu abi);
- saab aru kirjalikest tööjuhenditest;
- on tuttav erinevate lugemisstrateegiatega.

Kirjutamisel:

- Suudab kirjutada kirjasõbrale kirja (ennast tutvustada, rääkida oma kodust ja perekonnast, igapäevasest tegevusest ja harrastustest);
- eeskuju järgi kirjutada õnnesoovi, häid soovide jõuludeks, uueks aastaks, reisile minekuks;
- kirjutada aadressi ja isiklike andmeid nõudvat ankeeti;
- lõpetada lauseid ja fraase, kirjutada õpitud teksti põhjal etteütlust ja seda parandada;

Keeleoskuse hea tase 6. klassi lõpus:

Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
A2.2	A2.2	A2.2	A2.2
Saab aru fraasidest ja sageli kasutatavatest sõnadest, mis on vahetult seotud talle oluliste valdkondadega (nt. info tema enda ja tema perekonna kohta, sisseostude tegemine, kodukoht, töö). Saab aru lühikeste, lihtsate ja selgelt väljahäldatud ütluste põhisisust.	Saab aru lühikestest lihtsatest tekstidest. Oskab leida eeldatavat spetsiifilist infot lihtsatest igapäevatekstidest (näiteks reklaamid, tööpakkumised, prospektid, menüüd, sõiduplaanid), samuti saab aru lühikestest lihtsatest isiklikest kirjadest.	Saab hakkama igapäevastes suhtlusolukordades, mis nõuavad otsest ja lihtsat infovahetust tuttavatel teemadel. Oskab kaasa rääkida, ehkki ei oska veel ise vestlust juhtida. Oskab kasutada mitmeid fraase ja lauseid, et kirjeldada oma perekonda, teisi inimesi ja elutingimusi.	Oskab teha märkmeid ja koostada lihtsat isiklikku kirja, näiteks kellegi tänamiseks.

Õppesisu

Õppeprotsessis arendatakse komplekselt kõiki osaoskusi.

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad:

MINA JA TEISED: Iseloom, välimus, enesetunne ja tervis, suhted sõpradega ja lähikondsetega, ühised tegevused, viisakas käitumine.

KODU JA LÄHIÜMBRUS: Kodu ja koduümbrus, sugulased; pereliikmete ametid; igapäevased kodused tööd ja tegemised.

KODUKOHT EESTI JA KODUSAAR: Eesti asukoht, sümboolika ja tähtpäevad; linn ja maa, Eesti loodus, ilm, käitumine looduses. Saaremaa – minu kodusaar.

RIIGID JA NENDE KUTUUR: Õpitavat keelt kõnelevate riikide sümboolika, tähtpäevad ja kombed, mõned tuntumad sündmused, saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad, Eesti naaberriigid.

IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ: Kodused toimingud, söögikorrad, hügieeniharjumused; turvaline liikumine, tee küsimine ja juhatamine; poes käik, arsti juures käimine; kool ja klass, koolipäev, õppeained; ametid.

VABA AEG: Huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid.

Keeleteadmised:

- nimisõna: ainsus ja mitmus, ainsuslikud ja mitmuslikud sõnad, erandlik mitmus,
- aluse ja öeldise ühildumine, omastav kääne;
- artikkel: umbmäärane ja määrav artikkel, enamkasutatavad väljendid artikliga ja ilma;
- omadussõna: omadussõna ühildumine nimisõnaga, võrdlusastmed;
- arvsõnad ja mõõtühikud: põhi- ja järgarvud, lihtmurrud (pool ja veerand), kellaaeg, kuupäev, aasta, pikkus, kaal, kaugus;
- asesõna: isikulised asesõnad ja omastavad asesõnad (*my, your* jt), näitavad asesõnad (*this, that, these, those*), küsivad asesõnad, umbmäärased asesõnad (*some*);
- tegusõna: põhitegusõna ja abitegusõna (*be, have, do*), modaaltegusõna (*can, must= have to*), enamkasutatavad reeglipärased ja ebareeglipärased tegusõnad;
- tegusõna vormistik: üldajad (*Present and Past Simple*), kestvad ajad (*Present and Past Progressive*); *Present Perfect, the Future Simple*;
- määrsõna: sagedusmäärsõnad *always, never, ever, sometimes, again*; järjestavad määrsõnad *first,*

next, then before, after, later; määrsõnad liitega *-ly* (*quickly, suddenly*);

- sidesõna: *and, but, that, or, when*;
- eessõna: enamkasutatavad eessõnad (*in, on, at, in front of, behind, under, to, by, up, after, before, next to, past*), eessõnalisised väljendid (*next to, in the middle, good/ bad at, at the top*);
- lauseõpetus: lihtlauseid, sõnajärg jaatavas, eitavas, küsivas lauses, lühilauseid;
- sõnatuletus: liitsõnad, arvsõna tuletusliited *-teen* ja *-ty*, nimisõna tuletusliited *-er*, määrsõna tuletusliide *-ly*;
- tähestik: tähtede nimed ja sõnade häälimine; õigekiri: suur ja väike täht, nimisõna mitmuse lõpud, omadussõna võrdlusastmed, verbi vormid;
- kirjavahemärgid: punkt, küsimärk, hüüumärk, ülakoma.

Lõiming, läbivad teemad, pädevused

Võõrkeelte valdkonna ained kajastavad erinevates kooliastmes õpieesmärgid ja teemasid, mis toetavad õpilase algatusvõimet, mõtteaktiivsust ning läbivate teemade omandamist, kasutades selleks sobivaid võõrkeelseid (autentseid) alustekste ning erinevaid pädevusi arendavaid töömeetodeid.

Eelkõige on läbivad teemad seotud alljärgnevate teemavaldkondadega:

- 1) „Õppimine ja töö” – elukestev õpe ja karjääri planeerimine;
- 2) „Kodukoht Eesti” – keskkond ja jätkusuutlik areng;
- 3) „Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur” – kultuuriline identiteet;
- 4) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon;
- 5) „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbus”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö” – tervis ja ohutus;
- 6) „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbus”, „Kodukoht Eesti”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – väärtused ja kõlblus, saarlus.

Inglise keelega haakuvad lisaks *eesti keelele veel B-võõrkeeled, loodus-, ühiskonna ja inimeseõpetus, geograafia, bioloogia, kunst, muusika, informaatika, ajalugu, matemaatika, tööõpetus, kehaline kasvatus.*

Suhtluspädevus on võõrkeeleeõppe keskne pädevus. Võõrkeeleeõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloome oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa, mida õpetatakse integreeritult.

Õppetegevus

Suulise suhtluse kõrval suureneb järk-järgult kirjalike tööde maht.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkub põhisõnavara kiire laiendamine, õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema. Oluline on arendada teksti mõistmise oskust. Suulist suhtlemisoskust arendatakse erineva sisuga rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega. Kirjutamisel on oluline tekstiloomeoskuse arendamine. Teemasid käsitledes pööratakse erinevate osaoskuste kaudu tähelepanu teiste kultuuride tundmaõppimisele ning kõrvutamisele oma kultuuriga. Õpilasi harjutatakse kasutama sõnaraamatuid.

Hindamine

Õpitulemuste hindamisel lähtutakse põhikooli riikliku õppekava üldosast .

Õpilasele tuleb selgitada, et hindamine on õppeprotsessi loomulik osa. II kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult, andes tagasisidet eelkõige selle kohta, mida õpilane on hästi teinud. Ülesande eesmärgist lähtudes hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust).

Mahukaid kompleksseid kontrolltöid soovitatakse teha mitte sagedamini kui kord veerandis.

Õpilane hakkab koostöös kaaslaste ja õpetajaga seadma endale õpieesmärke ning andma hinnangut oma teadmistele ning oskustele – paralleelselt rakendatakse kujundavat hindamist.

Eesmärgiks on, et õpilased õpiks koostöös sõnastama, mida nad on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peavad nad veel tööd tegema. Õpetaja valib töövormid , mis võimaldavad õpilastel oma tööd analüüsida (kirjeldada seda, mida ta teha oskab ning mida uut ja huvitavat ta on õppinud või teada saanud). Õpilasel peab olema võimalus saada tagasisidet oma keeleoskustaseme kohta. Võõrkeele õpetaja tutvustab õpilastele hindamise aluseid õpetatavas aines õppeaasta ja/või veerandi alguses, sest õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Hindamise täpsem kord on ära toodud ka iga võõrkeeleõpetaja ainekaardis.

Õpilane annab õpetaja juhendamisel õppeprotsessile ja oma tööle hinnangu õpitavas võõrkeeles, isegi kui eneseväljendusoskus on piiratud.

III KOOLIASTE

INGLISE KEELE AINEKAVA 7. KLASSILE (A-KEEL)

3 tundi nädalas, 105 tundi aastas

Õpitulemused

7. klassi lõpetaja:

- 1) mõistab endale tuttavalt teemal kõike olulist;
- 2) oskab kirjeldada kogemusi, sündmusi, unistusi ja eesmärke ning lühidalt põhjendada ja selgitada oma seisukohti ning plaane;
- 3) oskab esitada lihtsat seotud teksti käsitletud temaatika piires loetu, kuuldu või kogetu edasiandmiseks järgmises vormis: teade, kokkuvõte, (ümber)jutustus, (pildi, ruumi, isiku-) kirjeldus;
- 4) oskab koostada lihtsat teksti tuttavalt teemal (isiklik kiri, õnnitlus-, tervitus-, tänukaart, küllakutse, teade, lihtne tarbekiri, (kirjeldav, jutustav) lühiessee);
- 5) saab õpitavat keelt emakeelena kõnelevate inimestega igapäevases suhtlemises enamasti hakkama, tuginedes õpitava keele maa kultuuritavadele
- 6) tunneb huvi õpitavat keelt kõnelevate maade kultuurielu vastu
- 7) kasutab võõrkeelseid teatmeallikaid (nt tõlkesõnaraamatut, Internetti) vajaliku info otsimiseks ka teistes valdkondades ja õppeainetes;
- 8) töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas; osaleb vestluses, mis võib toimuda suunatud vestluse, suhtlussituatsiooni, rollimängu, intervjuu vormis.

9) hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning kohandab oma õpistrateegiaid.

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad:

MINA: iseloom, huvid, oskused, harjumused, tervis.

PEREKOND JA KODU: suhted perekonnas, ühistegevused, taskuraha.

SÕBRAD: erinevad iseloomud; suhted sõpradega: sõnapidamine, sõprus, ausus, usaldus, konfliktid ja nende lahendamine.

KESKKOND, KODUKOHT, EESTI, SAAREMAA: ilmastik, keskkonnasõbralik käitumine; kodukoht, kultuuritavad ja -kombed; Eestimaa loodus ja vaatamisväärsused, Saaremaa vaatamisväärsused.

MAAILM: Euroopa maad: riigi nimi, pealinn, rahvused, keeled.

ÕPITAVAT KEELT KÕNELEVAD MAAD: sümbolid, kultuuritavad, kombed.

IGAPÄEVASED TEGEVUSED: kodused majapidamistööd; söömine kodus ja väljaspool kodu; liiklemine.

ÕPPIMINE JA TÖÖ: kool ja klass, õpioskused.

HARRASTUSED JA KULTUUR: ilukirjandus, kolleksioneerimine; meedia: televisioon, raadio, ajakirjandus, Internet.

Keeleteadmised:

- nimisõna: erandlik mitmus, omastav kääne, ainsuslikud ja mitmuslikud sõnad;
- artikkel: umbmäärane ja määrav artikkel, artikli puudumine, enamkasutatavad väljendid artiklitega ja ilma, artikli kasutamine isikunimedega ja geograafiliste nimedega;
- omadussõna: omadussõnade võrdlemine (võrdlusastmed, omadussõnade kasutamine rahvusest rääkides);
- arvsõna: põhi- ja järgarvud, kuupäevad, aastaarvud, telefoninumbrid, protsent; sidesõna *and* arvsõnades;
- asesõna: enesekohased asesõnad; siduvad asesõnad *that, who, whom, whose, which*; omastavate asesõnade absoluutvormid *mine, yours*; rõhutavad ja siduvad asesõnad; *much/many, little/few*;
- teigusõna: reeglipärased ja ebareeglipärased teigusõnad; ajavormid *Present Simple, Past Simple, Future Simple, Present Progressive, Past Progressive, Present Perfect, Past Perfect*, modaalverbid *can, may, must = have to, should, would*; kaudne kõneviis, aegade ühildumine, *Future in the Past*; passiiv: *Present Simple, Past Simple*; käskiv kõneviis;
- määrsõna: moodustamine;
- sidesõna: *if, because, as soon as* ;
- eessõna: ajamäärustes kasutatavad eessõnad *at, after, before, between, in, on, for, until/till, since, from...to/till, by, past*; kohamäärustes esinevad eessõnad *in, at, on, up, under, above, behind, in front of, between, to, into, towards, up to, over, from, out of, off, down, through, opposite, round, next to/beside*; viisimäärustes esinevad eessõnad *by, on, in, with, without*; enamkasutatavad eessõnalised väljendid *look at, wait for, take part in* jt;
- lauseõpetus: sõnajärg jaatavas, küsivas ja eitavas lauses; lühivastused; aja- ja sagedusmäärsõnade ning viisi- ja kohamääruste asetus lauses; *it* ja *there* lause algul;
- sõnatuletus: järelliited *-ly, -iful, -less*;
- õigekiri: suur ja väike algustäht; nimisõna mitmuse lõpud, omadussõna võrdlusastmed; arvsõnad; määrsõnad; kirjavahemärgid: punkt, küsimärk, hüüumärk, ülakoma.

Lõiming, läbivad teemad, pädevused

Võõrkeelte valdkonna ained kajastavad erinevates kooliastmeis õpieesmärke ja teemasid, mis toetavad õpilase algatusvõimet, mõtteaktiivsust ning läbivate teemade omandamist, kasutades selleks sobivaid võõrkeelseid (autentseid) alustekste ning erinevaid pädevusi arendavaid töömeetodeid. *Suhtluspädevus* on võõrkeeleõppe keskne pädevus. Võõrkeeleõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloomise oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa, mida õpetatakse integreeritult. Läbivad teemad on seotud alljärgnevate teemavaldkondade ja pädevustega:

„Õppimine ja töö” – elukestev õpe ja karjääri planeerimine – *ettevõtlikkuse pädevus*.

Kodukoht Eesti” – keskkond ja jätkusuutlik areng; saarlus(minu kodukoht ja selle eripära)-*väärtuspädevus*.

Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur” –kultuuriline identiteet, saarlus -*väärtuspädevus*.

„Igapäevaelu.”, „Õppimine ja töö”, „Vaba aeg” – teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon- *õpipädevus*.

„Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbus”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”- tervis, ohutus. Väärtused ja kõlblus – *sotsiaalne pädevus*.

„Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – väärtused, kõlblus – *enesemääratluspädevus*.

Õppetegevus

Kõigi osaoskuste kompleksne arendamine on õpetaja jaoks primaarne. Õpimotivatsiooni arendamiseks ja säilitamiseks kasutab õpetaja erinevaid meetodilisi võtteid, nt paaris- ja rühmatööd, intervjuerimist, rollimänge. Oluline on, et õpilased omandaksid võõrkeele õppimiseks vajalikud õpistrateegiad, et jõuda iseseisva õppimiseni. Taotluseks on, et õpilane loeks ja kuulaks ka õppetööst vabal ajal võõrkeelset (adapteeritud) laste- ja noorsookirjandust, jõukohaseid teabe-, tarbe- ja meediatekste (TV- ja raadiosaated, ajakirjandus, Internet jm). Loetu ja kuulatu kaudu õpib õpilane kontekstist tuletama sõnade ja väljendite tähendust.

Kuulamisoskuse arendamiseks õpitakse kasutama erinevaid kuulamisstrateegiaid, olulise eristamist ebaolulisest ning mõtteliste seoste loomist. Oluline on varem õpitu rakendamine.

Lugemisoskuse arendamiseks õpitakse ära tundma erinevaid tekstiliike ja neis teatud laadi informatsiooni eeldama. Õpitakse kasutama erinevaid lugemisstrateegiaid (globaalne, selektiivne, detailne lugemine).

Kõnelemisoskuse arendamisel tegeldakse pidevalt õige intonatsiooni ja häälduse arendamisega, harjutatakse vestlus- ja sidusa teksti esitamise oskust ning selleks vajalikke strateegiaid.

Kirjutamisoskuse arendamine algab elementaarsetest ülesannetest (lünkade täitmine, sõnastikust õige sõna leidmine ja kirjutamine jms). Kirjutamisoskus eeldab teatud sõnavara ja keelestruktuuride valdamist, samas ka kirjaliku tekstiloomise põhietappide (teksti kirjutamine, kavandamine ja viimistlemine) õpetamist.

Hindamine

Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste), kirjalike ja/või praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletavatele õpitulemustele. Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega.

Õpitulemuste kontrollimise vormid peavad olema mitmekesised ning vastavuses õpitulemustega.

Võõrkeele õpetaja tutvustab õpilastele hindamise aluseid õpetatavas aines õppeaasta ja/või veerandi alguses, sest õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Hindamise täpsem kord on ära toodud ka iga võõrkeeleõpetaja ainekaardis.

INGLISE KEELE AINEKAVA 8. KLASSILE (A-KEEL)

3 tundi nädalas, 105 tundi aastas

Õpitulemused

8.klassi lõpetaja:

- 1) mõistab kuuldu sisu, kasutades vastavalt kuulamisülesandele või vajadusele globaalset, selektiivset, õi detailset kuulamist;
- 2) oskab esitada seotud teksti käsitletud teemade piires loetu või kuuldu edasiandmiseks järgmises vormis: kokkuvõtte, (ümber)jutustus, kirjeldus, lühireferaat
- 3) osaleb aktiivselt vestluses, mis võib toimuda suunatud vestluse, suhtlussituatsiooni, rollimängu või intervjuu vormis;
- 4) oskab kirjutada seotud teksti, isiklikku kirja, õnnitlus-, tervitus-, tänukaarti, küllakutset, lühiesseed, lühireferaat;
- 5) tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga;
- 6) teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 7) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 8) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 9) seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi.

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad

Mina ja teised: Iseloom, välimus, enesetunne ja tervis, meeoleolu, suhted sõprade ja lähikondsetega, ühised tegevused, viisakas käitumine; sõprus; vabandamine, loa küsimine, lubaduse andmine.

Kodu ja lähiümbus: Kodu ja koduümbus; saarlus; pereliikmete ametid; igapäevased kodused tööd ja tegemised; Eestimaa loodus, asukoht, sümboolika, tähtpäevad ja vaatamisväärsused; ilm, keskkonnasõbralik käitumine.

Riigid ja nende kultuur: Euroopa maad; õpitavat keelt kõnelevad riigid, suurlinnad, sümboolika, tähtpäevad ja kombed, mõned tuntumad sündmused, saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; briti ja ameerika inglise keel

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Kodused toimingud, söömine kodus ja väljaspool kodu; hügieeniharjumused; liiklemine, liiklemisvahendid- ja võimalused, turvaline liiklemine, tee küsimine ja juhatamine; arsti juures käimine; kool ja klass, probleemid koolis, õppeained ja

õpioskused; elu talus; tulevane amet.

Vaba aeg: Huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid, sh. sportimine, reisimine; ilukirjandus, meedia, Internet , turvalisus ja turvaline käitumine

Keeleteadmised:

Lauseõpetus: Õigekiri õpitud sõnavara piires; sõnajärg jaatavas , eitavas, küsivas lauses; rindlaused; kaudne kõne (saatelause olevikus ja minevikus); suur ja väike algustäht (kuud, nädalapäevad, keeled, riigid); kirjavahemärgid (punkt, koma, küsi- ja hüüumärk, ülakoma, jutumärgid); lühivastused, *if* ja *there* lause alguses. Kaudne kõne (aegade ühildumine, küsimused, korraldused, palved); kokku- ja lahkukirjutamise põhijuhud;

Tegusõna: Põhi- ja abitegusõnad; modaaltegusõnad (*can, must= have to, mustn't, may, should, would*); isikuline tegumood (*Present Simple, Past Simple, Future Simple, Present /Past Continuous, Present/Past Perfect,*); käskiv kõneviis; *verb/ adjective+to+ infinitiiv, -ing- vorm (Gerund)*; passiiv(*Present Simple, Past Simple, Modal verbs in the Passive*); Enimkasutatavad frasaalverbid (*make fun of, make use of, make friends with etc.; feel for, feel like going, feel homesick; look after, look for, look forward to; pick sth up. pick on sth, fall behind with, fall in love etc.*); enimkasutatavad reegli- ja ebareeglipärased tegusõnad; *going-to* tulevik.

Nimisõna: Ebareeglipärane mitmus ; aluse ja öeldise ühildumine; umbmäärane ja määrav artikkel+ loendamatu nimisõna; artikli puudumine; enam kasutatavad väljendid artiklitega ja ilma (*go home, have a headache, go to the theatre*); artikkel *the* pärisnimedega ja geograafiliste nimedega; ainsuslikud ja mitmuslikud nimisõnad; 's-lõpuline omastav

Omadussõna: Omadussõnade võrdlusastmed; omadussõnade võrdlemine (*as...as, more... than, not less than*); omadussõnade kasutamine rahvusest ja kodakondsusest rääkides; numbrist ja nimisõnast koosnevad omadussõnad (*a five-minute walk*)

Asesõna: Enesekohased asesõnad; siduvad asesõnad (*that, who, whom, whose, which*); omastavate asesõnade absoluutvormid (*mine, yours, much/many, little/few*); umbmäärased asesõnad ja nende liitvormid (*some/any/no*); asesõnad *one, none of them, all of them, some of them.*

Eessõna: Aja-, koha- ja viisimäärustes esinevad eessõnad; enam kasutatavad eessõnalised väljendid (*feel down, take part in, across from, similar to/different from etc.*).

Aevisõna: Põhi- ja järgarvud; lihtmurrud (pool, veerand); kuupäevad, aastaarvud.

Määrsõna Määrsõnade moodustamine; sagedusmäärsõnad (liitega *-ly*); järjestavad määrsõnad; ebareeglipärased määrsõnad (*fast, hard*); viisimäärsõnad; hulga- ja määramäärsõnad (*a little, a few*); sagedusmäärsõnade (*always, never, often, selfom, sometimes, usually*) koht lauses.

Sidesõna: *if, because, therefore, although, even though, otherwise, after, before, until, if, when, whenever, as soon as, as long as etc.*

Sõnatuletus: Ees- ja järelliited *un-, dis-, re-, im-, able, -(t)ion, -ly, -ful, -less.*

Lõiming, läbivad teemad, pädevused

Võõrkeeltes kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane saab teistes õppeainetes. Võõrkeelteoskus võimaldab õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteosed, võõrkeelne kirjandus, internet), leidmaks lisamaterjali teiste õppeainete jaoks.

Võõrkeelel on kõige otsesem seos *emakeele ja kirjandusega*, kuna õppetöö käigus rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse üle teise kultuurikonteksti.

Võõrkeelte ainekavad on tihedalt seotud ajaloo ja ühiskonnaõpetuse, geograafia, loodusõpetuse, bioloogia, tehnoloogia, inimeseõpetuse, muusika ja kunstiõpetuse teemadega.

Ajalugu ja ühiskonnaõpetus (riikide ajaloosündmused, tähtpäevad, kultuuriline identiteet)

Geograafia (Eesti geograafia, Euroopa riigid, inglise keelt kõnelevad maad, riikide sümbolika, reisimine)

Loodusõpetus ja bioloogia (keskkond, keskkonnakaitse)

Tehnoloogia (internet, internetipõhine õpikeskkond)

Inimeseõpetus (peresuhted, suhted sõprade ja lähikondlastega; tervis, enesetunne)

Muusika (laulud)

Kunstiõpetus (posterid, kaardid, loovtöö kujundamine)

Kehaline kasvatus (sport, sportimine, spordivahendid, turvalisus)

Võõrkeelte valdkonnas kajastuvad teemad, mis toetavad õpilase algatusvõimet ja mõtteaktiivsust.

Läbivad teemad on seotud alljärgnevate teemavaldkondadega:

- 1) „Õppimine ja töö” – elukestev õpe ja karjääri planeerimine.
- 2) „Kodukoht Eesti” – keskkond ja jätkusuutlik areng.
- 3) „Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur” – kultuuriline identiteet. Saarlus.
- 4) „Igapäevaelu”, „Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon.
- 5) „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö” – tervis, ohutus.
- 6) „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – väärtused, kõlblus.

Suhtluspädevus on võõrkeeleõppe keskne pädevus. Võõrkeeleõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloomise oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa, mida õpetatakse integreeritult.

Sotsiaalne pädevus: koostöö tegemine.

Enesemääratluspädevus: avalik esinemine.

Ettevõtlikkuspädevus: omandatud teadmiste kasutamine erinevates olukordades.

Õppetegevus

8. klassis arendatakse kõiki osaoskusi võrdselt, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjaliku suhtluse mahtu. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi, julgustatakse teda võõrkeeles suhtlema. Olulisel kohal on sõnavara avardamine ja kinnistamine ning iseseisvate tööharjumuste väljakujundamine.

Õpilane õpib lisaks harjumuspärasele tööle õppevahenditega kasutama meedia- ja autentseid audiovisuaalseid materjale (filmid, uudised, internet), lugema (sh iseseisvalt) lühemaid adapteerimata ilukirjandus-, teabe-, tarbe-, reklaam- ja meediatekste.

Tekstidest arusaamise õpetamiseks ja kontrollimiseks kasutatakse mitmekesiseid töövõtteid (nt ennustav lugemine/kuulamine; lühi-, valik-, õige/vale vastustega küsimused, lünktekstid, lünkade täitmine). Loetu ja kuulatu kaudu õpib õpilane kontekstist tuletama sõnade ja väljendite tähendust. Kuulamisoskuse arendamiseks õpitakse kasutama erinevaid kuulamisstrateegiaid, olulise eristamist ebaolulisest ning mõtteliste seoste loomist. Oluline on varem õpitu rakendamine.

Lugemisoskuse arendamiseks õpitakse ära tundma erinevaid tekstiliike ja neis teatud laadi informatsiooni eeldama. Õpitakse kasutama erinevaid lugemisstrateegiaid (globaalne, selektiivne, detailne lugemine).

Kõnelemisoskuse arendamisel tegeldakse pidevalt õige intonatsiooni ja häälduse arendamisega, harjutatakse vestlus- ja sidusa teksti esitamise oskust ning selleks vajalikke strateegiaid. Suulist suhtlemisoskust arendatakse erineva sisuga paaris- ja rühmatöödega, rolli- ja suhtlusmängudega igapäevaste praktiliste situatsioonide ja õppija isiklike kogemuste teemal, suuliste esitluste ja ettekannetega.

Kirjutamisoskuse arendamiseks kasutatakse erinevat liiki loovtöid (luuletused, lühikirjand, isiklikud kirjad, teadaanded, e-kirjad, MSM-d, kuulutused, lühiülevaated, kokkuvõtted tekstist; lühireferaadid). Pööratakse tähelepanu kirjaliku teksti paigutusele ja vormistamisele, loovuse arendamisele nii suulises kui ka kirjalikus väljendusoskuses, kirjaliku tekstiloome põhietappide (teksti kirjutamine, kavandamine ja viimistlemine) õpetamisele.

Õpetaja suunab õpilasi järjekindlalt kasutama erinevaid sõnastikke (õpiku sõnastik, tõlke- ja seletavad sõnaraamatud), otsima infot erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt tõlkesõnaraamat, internet).

Teemade käsitlemisel pööratakse tähelepanu kultuuride tundmaõppimisele ja kõrvutamisele oma kultuuriga, rõhutades kõigi kultuuride omanäolisust ja väärtuslikkust. Õpitakse mõistma kultuurierinevusi, neid teadvustama ning nendega arvestama. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama arvamust ning nägema ja arvestama erinevaid seisukohti. Õppetegevuse mitmekesistamist toetavad õppetunnid arvutiklassis ning väljaspool kooliruumi, nüüdisaegsed info- ja kommunikatsioonitehnoloogiatel põhinevad õpikeskkonnad ning õppematerjalid ja vahendid.

Hindamine

Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste), kirjalike ja/või praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletavatele õpitulemustele. Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Õpitulemuste kontrollimise vormid peavad olema mitmekesised ning vastavuses õpitulemustega. Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. . Hindamise täpsem kord on ära toodud ka iga võõrkeeleõpetaja ainekaardis.

9.KLASS

Õpitulemused

Põhikooli lõpetaja:

- 1) mõistab endale tuttavalt teemal kõike olulist;
- 2) oskab kirjeldada kogemusi, sündmusi, unistusi ja eesmärke ning lühidalt põhjendada ja selgitada oma seisukohti ning plaane;
- 3) oskab koostada lihtsat teksti tuttavalt teemal;
- 4) saab õpitavat keelt emakeelena kõnelevate inimestega igapäevases suhtlemises enamasti hakkama, tuginedes õpitava keele maa kultuuritavadele;
- 5) tunneb huvi õpitavat keelt kõnelevate maade kultuurielu vastu, loeb võõrkeelsest eakohast kirjandust, vaatab filme ja telesaateid ning kuulab raadiosaateid;
- 6) kasutab võõrkeelseid teatmeallikaid (nt tõlkesõnaraamatut, internetti) vajaliku info otsimiseks ka teistes valdkondades ja õppeainetes;
- 7) töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning kohandab oma õpistrateegiaid.

Keeleoskuse hea tase põhikooli lõpus:

Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
B1.2	B1.2	B1.2	B1.2
Saab aru põhilisest infost selges tavakõnes tuttavalt teemal: töö, kool, vaba aeg jne. Saab aru aeglaselt ja selgelt edastatud raadiosaadete põhisust, kui need käsitlevad päevateemasid.	Saab aru tekstidest, mis koosnevad sagedamini esinevatest sõnadest. Saab aru sündmuste, mõtete ja soovide kirjeldusest isiklikes kirjades.	Saab enamasti keelega hakkama maal, kus see on kasutusel. Oskab ettevalmistuseta vestelda tuttavalt, huvitaval või olulisel teemal: pere, hobid, töö, reisimine ja päevasündmused. Oskab lihtsate	Oskab koostada lihtsat seostatud teksti tuttavalt või huvi pakuval teemal. Oskab kirjutada isiklikku kirja, milles on kirjeldatud kogemusi ja muljeid.

		seostatud lausetega kirjeldada kogemusi, sündmusi, unistusi ja kavatsusi. Oskab lühidalt põhjendada ning selgitada oma seisukohti ja plaane. Oskab edasi anda jutu, raamatu ja filmi sisu ning kirjeldada oma muljeid.	
--	--	--	--

Õppesisu:

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad:

MINA JA TEISED: Võimed, tugevused ja nõrkused; inimestevahelised suhted, viisakusreeglid, koostöö ja teistega arvestamine.

KODU JA LÄHIÜMBRUS: Kodu ja koduümbrus; kodukohta – saare vaatamisväärsused ja nende tutvustamine; perekondlikud sündmused ja tähtpäevad; Eestimaa loodus, asukoht, sümbolika, tähtpäevad, vaatamisväärsused; ilm; loodus ja looduskaitse; keskkonnahoidlik ja -säästlik käitumine; elu linnas ja maal, saarlus ja saarlaseks olemine.

RIIGID JA NENDE KUTUUR: Õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid ja nende lühiiseloostus, tuntumate riikide nimetused, rahvad, keeled. Võõras riigis toimetulek.

IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ: Tervislik eluviis ja toitumine, suhtlemine teeninduses, turvalisus; õpioskused ja harjumused, edasiõppimine ja kutsevalik; töökohad. Töökuulutusele vastamine.

VABA AEG: Kultuuriline mitmekesisus; kirjandus ja kunst, sport, erinevad meediavahendid ja reklaam.

Keeleteadmised:

LAUSEÕPETUS: Õigekiri õpitud sõnavara piires; sõnajärg jaatavas, eitavas, küsivas lauses; rindlaused; suur ja väike algustäht (kuud, nädalapäevad, keeled, riigid); kirjavahemärgid (punkt, koma, küsi- ja hüüumärk, ülakoma); lühivastused, *if* ja *there* lause alguses.

TEGUSÕNA: Põhi- ja abitegusõnad; modaaltegusõnad (*can, must= have to, may, should, would*); isikuline tegumood (*Present Simple, Past Simple, Future Simple, Present /Past Continuous, Present/Past Perfect*); käskiv kõneviis; *to+ infinitiiv, -ing- vorm (Gerund)*; passiiv (*Present Simple, Past Simple, Modal verbs in the Passive*), kaudne kõne (*saatelause olevikus ja minevikus*), aegade ühildumine; tingimuslaused.

Enimkasutatavad reegli- ja ebareeglipärased tegusõnad; *going-to* tulevik.

NIMISÕNA: Ebareeglipärane mitmus; aluse ja öeldise ühildumine;

umbmäärane ja määrav artikkel+ loendamatu nimisõna; artikli puudumine;

enam kasutatavad väljendid artiklitega ja ilma (*go home, have a headache, go to the theatre*);

artikkel *the* pärisnimedega ja geograafiliste nimedega; omastav kääne; ainsuslikud ja mitmuslikud nimisõnad.

OMADUSSÕNA: Omadussõnade võrdlusastmed; omadussõnade võrdlemine (*as...as, more... than*); omadussõnade kasutamine rahvusest ja kodakondsusest rääkides.

ASESÕNA: Enesekohased asesõnad; siduvad asesõnad (*that, who, whom, whose, which*);

omastavate asesõnade absoluutvormid (*mine, yours, much/many, little/few*); umbmäärased asesõnad ja nende liitvormid (*some/any/no*); asesõnad *one, none of them, all of them, some of them*.

EESSÕNA: Aja-, koha- ja viisimäärustes esinevad eessõnad; enam kasutatavad eessõnalised väljendid (*next to, in the middle*).

ARVSÕNA: Põhi- ja järgarvud; lihtmurrud (pool, veerand); kuupäevad, aastaarvud,

telefoninumbrid, protsent; arvsõna 0 erinev lugemine.

MÄÄRSÕNA: Määrsõnade moodustamine; sagedusmäärsõnad (liitega *-ly*); järjestavad määrsõnad; ebareeglipärased määrsõnad (*fast*); viisimäärsõnad; hulga- ja määramäärsõnad (*a little, a few*).

SIDESÕNA: *if, because, therefore, after, before, until, as soon as*.

SÕNATULETUS: Ees- ja järelliited *un-, dis-, re-, im-, able, -(t)ion,-ly,- iful, -less*.

Lõiming, läbivad teemad ja pädevused

Võõrkeeltes kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane saab teistes õppeainetes.

Võõrkeelteoskus võimaldab õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteosed, võõrkeelne kirjandus, internet), leidmaks lisamaterjali teiste õppeainete jaoks.

Võõrkeelel on kõige otsesem seos *emakeele ja kirjandusega*, kuna õppetöö käigus rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse üle teise kultuurikonteksti.

Võõrkeelte ainekavad on tihedalt seotud *ajaloo ja ühiskonnaõpetuse, geograafia, loodusõpetuse, bioloogia, tehnoloogia, inimeseõpetuse, muusika ja kunstiõpetuse teemadega*.

Võõrkeelte valdkonnas kajastuvad teemad, mis toetavad õpilase algatusvõimet ja mõtteaktiivsust.

Läbivad teemad on seotud alljärgnevate teemavaldkondadega:

- 1) „Õppimine ja töö” – elukestev õpe ja karjääri planeerimine.
- 2) „Kodukoht Eesti” – keskkond ja jätkusuutlik areng.
- 3) „Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur” – kultuuriline identiteet.
- 4) „Igapäevaelu”, „Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon.
- 5) „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbus”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”- tervis, ohutus.
- 6) „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” –väärtused, kõlblus.

Lõiming *ajalooga*: Eestiga seotud ajaloolised isikud, rahvakalendri tähtpäevad. *Kirjanduse, eesti*

keelega: rahvakalendri tähtpäevade salmid, luule, eri tekstiliigid. *Informaatikaga*: info otsing

internetist ja töö meediafailidega, esitluse koostamine, tekstitöötlus. *Kunstiõpetuse, informaatikaga*:

fotode tegemine ja töötlemine.

Ettevõtlikkuspädevus: omandatud teadmiste kasutamine erinevates olukordades.

Suhtluspädevus: selge eneseväljendamine on võõrkeeleõppe keskne pädevus. Võõrkeeleõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloomete oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes. Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa, mida õpetatakse integreeritult.

Sotsiaalne pädevus: koostöö tegemine.

Enesemääratluspädevus: avalik esinemine.

Õppetegevus

III kooliastmes arendatakse kõiki osaoskusi võrdselt. Olulisel kohal on sõnavara avardamine ja kinnistamine ning iseseisvate tööharjumuste väljakujundamine. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilane õpib lisaks harjumuspärasele tööle

õppevahenditega lugema lühemaid adapteerimata ilukirjandus-, teabe-, tarbe- ja meediatekste. Kirjutamisoskuse arendamiseks kasutakse erinevat liiki loovtöid. Tähelepanu pööratakse loovuse arendamisele nii suulises kui ka kirjalikus väljendusoskuses.

Õpitakse mõistma kultuurierinevusi, neid teadvustama ning nendega arvestama. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama arvamust ning nägema ja arvestama erinevaid seisukohti.

Selleks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine sh iseseisev lugemine;
- 2) meedia- ja autentsete audio-visuaalsete materjalide kasutamine (nt ajaleheartiklid, uudised, filmid);
- 3) loovtööd (nt luuletused, lühikirjand, isiklikud kirjad, teadaanded, kuulutused, lühiülevaated);
- 4) lühireferaadid ja lihtsam uurimistöö;
- 5) projektitööd;
- 6) suulised ettekanded (nt projektitööde ja iseseisva lugemise kokkuvõtted);
- 7) rolli- ja suhtlusmängud;
- 8) info otsimine erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt tõlkesõnaraamat, internet).

Hindamine

Õpitulemusi hinnatakse lähtuvalt põhikooli riikliku õppekava üldosa ning teiste hindamist reguleerivate õigusaktide käsitlusest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste, kirjalike tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletavatele õpitulemustele. Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ning numbriliste hinnetega. Rakendatakse ka kujundavat hindamist. Õpilane hakkab koostöös kaaslaste ja õpetajaga seadma endale õpieesmärgid ning andma hinnangut oma teadmistele ning oskustele – paralleelselt rakendatakse kujundavat hindamist.

Eesmärgiks on, et õpilased õpiks koostöös sõnastama, mida nad on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peavad nad veel tööd tegema. Õpetaja valib töövormid, mis võimaldavad õpilastel oma tööd analüüsida (kirjeldada seda, mida ta teha oskab ning mida uut ja huvitavat ta on õppinud või teada saanud). Õpilasel peab olema võimalus saada tagasisidet oma keeleoskustaseme kohta. Kasuks on on-line testide kasutamine, mis annavad kohest tagasisidet. Võõrkeele õpetaja tutvustab õpilastele hindamise aluseid õpetatavas aines õppeaasta ja/või veerandi alguses, sest õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Hindamise täpsem kord on ära toodud ka iga võõrkeeleõpetaja ainekaardis.

B – võõrkeeled

B-võõrkeele kui teise omandatava võõrkeele õpe võimaldab õpilasel laiendada oma suhtlemisvõimalusi ja kultuurilist silmaringi, tagab juurdepääsu teadmiskondadele ning loob eeldused vahetuks suhtlemiseks, toetab edasise õpinguid ja tegevust ühiskonnas.

Kuressaare Gümnaasiumis õpitakse B-keelena saksa, vene ja hiina keelt.

Oluline on erinevate keelte üksteist toetav ja väärtustav õpetamine, aga eriti seoste nägemine A-võõrkeelega. A-võõrkeelt õppides saadud õpikogemus ja omandatud õpioskused toetavad B-võõrkeele õppimist. Samuti arvestatakse teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste õppeainete kaudu.

Võõrkeele kui õppeaine ja suhtlusvahendi omandamine on tegevus, mis nõuab õppijalt pikaajalist pingutust ning aktiivset osalust.

Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Emakeelt võib kasutada vajaduse korral selgituste andmiseks.

Võõrkeeleõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ja lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte.

Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõtetest. Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist.

Põhikooli B-võõrkeele õpetusega taotletakse, et õpilane:

1. saavutab keeleoskuse taseme, mis võimaldab tal igapäevastes suhtlusolukordades toime tulla;
2. huvitub võõrkeelte õppimisest ning nende kaudu silmaringi laiendamisest;
3. omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
4. tunneb erinevaid võõrkeelte õppimise strateegiaid ning oskab neid iseseisvalt kasutada;
5. huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
6. oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteosed, sõnaraamatud, Internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes

Lõiming teiste valdkondadega

B- keel lõimub eelkõige eesti keele ja kirjandusega, sest neis ainetes saavad õpilased oma emakeeles selgeks õppida kõik vajalikud keelekontseptsioonid ning seejärel sujuvalt üle minna vene keele õppimisele.

B-keelega haakuvad lisaks eesti keelele veel A-võõrkeel, loodus-, ühiskonna ja inimeseõpetus, geograafia, bioloogia, kunst, muusika, informaatika, ajalugu, matemaatika, tööõpetus, kehaline kasvatus.

B- keele õppeks kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane saab teistes õppeainetes.

Võõrkeelteoskus võimaldab õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteosed, võõrkeelne kirjandus, internet), leidmaks lisamaterjali teiste õppeainete jaoks.

Läbivad teemad

Võõrkeelte valdkonnas kajastuvad teemad, mis toetavad õpilase algatusvõimet ja mõtteaktiivsust.

Läbivad teemad on seotud alljärgnevate teemavaldkondadega:

- 1), „Õppimine ja töö” – elukestev õpe ja karjääri planeerimine.
- 2), „Kodukoht Eesti” – keskkond ja jätkusuutlik areng.
- 3), „Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur” “Saarlus” – kultuuriline identiteet.
- 4), „Igapäevaelu.”, „Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon.
- 5), „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”- tervis, ohutus.
- 6), „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” –väärtused, kõlblus.

Hindamine

B-keeles hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult ning õpilane saab õppetöö käigus tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Ülesande eesmärgist lähtuvalt hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust). Hindamiskriteeriumid arvestavad osaoskuste tabeli (RÕK lisa 5) A2.1 ja A2.2 osaoskuste kirjeldusi (nt hääldus, grammatiline korrektsus).

Kujundava hindamise käigus seavad õpilased koos kaaslaste ja õpetajaga endale õpieesmärgid ning sõnastavad, mille nad on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peavad nad veel tööd tegema. Õpilane annab õpetaja juhendamisel õppeprotsessile ja oma tööle hinnangu õpitavas keeles ka siis, kui ta eneseväljendusoskus on piiratud. Õpilasel peab olema võimalus saada tagasisidet oma keeleoskustaseme kohta.

Põhikooli lõpetaja :

1. tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena rääkiva kõneleajaga;
2. saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
3. mõistab õpitud temaatika piirides olulist;
4. kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
5. hangib infot erinevatest võõrkeelsetest infoallikatest;
6. on omandanud esmased teadmised õpitava keele maa kultuuriloost;
7. teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri erinevusi ning oskab neid arvestada;
8. töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas;
9. hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning vajaduse korral kohandab oma õpistrateegiaid.

Keeleoskuse hea tase 9. klassi lõpus:

	Kuulamin	Lugemin	Rääki- mine	Kirjutamine
B- keel	A2.2	A2.2	A2.2	A2.2

Õppetegevus

Kõigi osaoskustekompleksne arendamine B-keeles õpetamisel on õpetaja jaoks primaarne. Õpimotivatsiooni arendamiseks ja säilitamiseks kasutatakse erinevaid metoodilisi võtteid, nt paaris- ja rühmatööd, intervjuerimist, rollimänge. Oluline on, et õpilased omandaksid võõrkeele õppimiseks vajalikud õpistrateegiaid, et jõuda iseseisva õppimiseni. Taotluseks on, et õpilane loeks ja kuulaks ka õppetööst vabal ajal võõrkeelset adapteeritud laste- ja noorsookirjandust, jõukohaseid teabe-, tarbe- ja meediatekste (TV- ja raadiosaated, ajakirjandus, internet jm). Loetu ja kuuldu kaudu õpib õpilane kontekstist tuletama sõnade ja väljendite tähendust.

- 2) Kuulamisoskuse arendamiseks õpitakse kasutama erinevaid kuulamisstrateegiaid, olulise eristamist ebaolulisest ning mõtteliste seoste loomist. Oluline on varem õpitu rakendamine.
- 3) Lugemisoskuse arendamiseks õpitakse ära tundma erinevaid tekstiliike ja neis teatud laadi informatsiooni eeldama. Õpitakse kasutama erinevaid lugemisstrateegiaid (globaalne, selektiivne, detailne lugemine).
- 4) Kõnelemisoskuse arendamisel tegeldakse pidevalt õige intonatsiooni ja häälduse arendamisega, harjutatakse vestlus- ja sidusa teksti esitamise oskust ning selleks vajalikke strateegiaid.
- 5) Kirjutamisoskuse arendamine algab elementaarsetest ülesannetest (lünkade täitmine, sõnastikust õige sõna leidmine ja kirjutamine jms). Kirjutamisoskus eeldab teatud sõnavara ja keelestruktuuride

valdamist, samas ka kirjaliku tekstiloome põhietappide õpetamist.

Keeleteadmised: vene keel B-keelena

- Keeleteadmiste tabel näitab, millisel kooliastmel mingit keeleteadmist õpetama hakatakse, mitte selle omandamist. Keeleteadmiste tabel ei kajasta keelepädevuse kujunemist.
- Keeleteadmisi tuleb vaadelda ühtsete keeleoskustasemete kontekstis, lähtudes sellest, milliseid grammatika komponente mingil tasemel kirjeldatud keeletoiminguteks võiks vaja minna.
- Keelestruktuurid on esitatud kooliastmeti ja need on seotud sellel kooliastmel saavutatava keeleoskustasemega, seega tuleb neid käsitleda koos osaoskuste tabeli ning kooliastmete õpitulemustega osaoskustes.

	II kooliaste	III kooliaste
KIRI JA HÄÄLDUS	<p>Vene tähestik. Nimede kirjutamine vene ja eesti keeles, translitereerimisreeglid. Tähemärkide häälikuline tähendus. Sõnarõhk. Täishäälikute hääldamine eel- ja järelrõhulistes silpides, reduktsioon. Kaashäälikud. Sisihäälikute hääldamine. Häälikute sarnastumine: helilised/helitud, palataalsed/mittepalataalsed. Sõnarõhk tegusõna <i>быть</i> vormides. Sõnarõhu muutumine nimisõnade nimetava käände mitmuse vormi moodustamisel.</p>	<p>Sõnarõhu muutumine nimisõnade käänamisel. Sõnarõhu muutumine tegusõnade vormides.</p>
NIMI SÕNA	<p>Grammatiline sugu: naissoost nimisõnad <i>-a/-я</i>-lõpuga; meessoost sõnad, mille lõpus on kaashäälik või <i>-й</i> ja <i>-a/-я</i> (<i>nana, бабушка, дядя</i>); kesksõost sõnad <i>-o/-e</i>-lõpuga. Nimisõnade mitmuse nimetava käände moodustamine (<i>ы-</i> ja <i>и-</i> lõpulised meessoost ja naissoost sõnad; <i>а-</i> ja <i>я-</i> lõpulised kesksõost ja meessoost sõnad).</p>	<p>Mees- ja naissoost sõnad, mille lõpus on <i>-ь</i>. Naissoost sõnad, mille lõpus on <i>-ия</i> (nt <i>Эстония, история, гимназия</i>). Kesksoost sõnad <i>имя</i> ja <i>время</i>; kesksõost sõnad, mille lõpus on <i>-ие</i> (nt <i>задание</i>). Üldsoost nimisõnad (nt <i>сирота, коллега, умница</i>). Käänete nimetused ja küsimused. Sageli kasutatavad käändumatud sõnad <i>евро, кино, метро, пальто, кофе</i>. Käändkonnad; nimisõna käändelõpud ainsuses (I ja II käändkonnad). Родительный: kuuluvuse väljendamine (nt <i>книга брата, отец Кристины</i>); eitus <i>нет</i> sõnaga, koha tähistamine (küsimus <i>откуда?</i> ja vastus eessõnade <i>из</i> ja <i>с</i> abil). Предложный: sise- ja väliskoha tähistamine (küsimus <i>где?</i> ja</p>

		<p>vastus <i>в</i> ja <i>на</i> eessõnade abil).</p> <p>Винительный: sise- ja väliskohta tähistamine (küsimus <i>куда?</i> ja vastus eessõnade <i>в</i> ja <i>на</i> abil); otsese tegevuse objekti tähistamine (nt tegusõnadega <i>видеть, читать, любить</i>).</p> <p>Дательный: käändevormide kasutamine eessõnata; tegusõnadega <i>желать, верить, помогать</i>; kuid <i>желать чего?</i> P.n.; <i>верить что?</i> B.n.</p> <p>Творительный käändevormide kasutamine eessõnata.</p>
OMADUS SÕNAD	<p>Omadussõna lõpud ainsuse ja mitmuse nimetavas käändes (tüve lõpphäälik palataliseerimata/palataliseeritud; küsimused <i>какой? какая? какое? какие?</i>).</p> <p>Omadussõna ühildumine nimisõnaga ainsuse ja mitmuse nimetavas käändes.</p>	<p>Omadussõnade käänamine ainsuses sõltuvalt sõna tüvest (tüve lõpuhäälik palataalne/mittepalataalne).</p> <p>Omadussõna võrdlusastmete moodustamine.</p>
ASE SÕNA	<p>Isikulised asesõnad. Isikuliste asesõnade käänamine.</p> <p>Omastavad asesõnad ainsuses ja mitmuses.</p>	<p>Omastavate asesõnade käänamine.</p> <p>Näitavad asesõnad ja nende käänamine.</p>
MÄÄR SÕNA	<p>Lubamine ja keelamine (<i>можно, нельзя</i>). Hinnangut väljendavad mäarsõnad (<i>хорошо, плохо</i>).</p>	<p>Määrsõnade <i>здесь, тут, там</i> kasutamine. Määrsõnade moodustamine omadussõnadest.</p>
ARV SÕNA	<p>Rõhiarvsõnad. Küsimus <i>сколько лет?</i> ja vastus (nimisõnaga <i>год, года/лет</i>).</p>	<p>Järgarvsõnad.</p>
ABISÕNAD	<p>Rinnastavad sidesõnad <i>и, а, но</i>.</p>	<p>Eitussõna <i>нет</i> (nt <i>нет отца, мамы, книги</i>).</p> <p>Eessõnade <i>в, на, из, с</i> kasutamise (koha tähistamiseks).</p> <p>Eraldusseose väljendamine sidesõnaga <i>или</i>.</p>

LAUSE STRUKTUUR	<p>Küsimused <i>Кто это? Что это?</i> ja vastused.</p> <p>Küsimused <i>Кто это был? Что это было?</i> ja vastused.</p> <p>Subjekti ja predikaadi tähistamine (<i>Я играю, ты играешь, он/она играет, мы играем, вы играете, они играют; Мальчик играет, Дети играют</i> jne).</p> <p>Lihtlause: koordineatsioon aluse ja öeldise vahel.</p>	<p>Lihtöeldis ja öeldistäide (nimisõna nimetavas käändes, määrsõna isikuline asesõna).</p> <p>Küsimus <i>где?</i> ja vastus (määrsõnade <i>здесь, тут, там</i> kasutamine предложный kääne).</p> <p>Öeldistäide (nimisõna творительный käändes).</p> <p>Küsimus <i>куда?</i> ja vastus (винительный kääne).</p> <p>Küsimus <i>откуда?</i> ja vastus (родительный kääne).</p> <p>Küsimused <i>чей? чья? чьё? чьи?</i> ja vastused (possesiivsete asesõnade kasutamine, родительный kääne).</p> <p>Küsimus <i>когда? какого года? в каком году?</i> ja vastused (nädalapäevad, kuud, kellaeg, aasta).</p>

II KOOLIASTE

ВЕНЕ КЕЕЛЕ АИНЕКАВА 6.КЛАССИЛЕ (В-КЕЕЛ)

3 tundi nädalas, 105 tundi aastas

Õpitulemused

6. klassi lõpetaja:

КУУЛАМИСЕЛ:

- saab aru õpitud sõnavara ulatuses tekstidest
- mõistab konteksti abil neis esinevaid üksikuid tundmatuid sõna
- oskab eristada kuulatavast tekstist olulist infot
- eristab selgelt kuni kolme vestluses osaleva inimese kõnet

КÕНЕЛЕМИСЕЛ:

- kasutab keelt korrektse häälduse ja intonatsiooniga

- oskab vestelda õpitud temaatika piires
- oskab väljendada oma suhtumist, soove ja vajadusi
- oskab mõne lausega kirjeldada pilti
- oskab esitada küsimusi ja neile vastata esitatud temaatika piires
- oskab kasutada õpitud keelestruktuure lausete ja seotud teksti koostamiseks

LUGEMISEL:

- oskab lugeda lihtsat adapteeritud teksti
- mõistab tuttavat keelematerjalil põhinevat kirjalikku teksti
- oskab leida/eristada tekstist olulist infot
- oskab lugeda häälega
- oskab kasutada sõnaraamatuid ja teatmeteoseid

KIRJUTAMISEL:

- oskab täita aadressi
- kirjutada õnnitluskaarti
- lõpetada lauseid ja fraase
- kirjutada lühijutte ainekava temaatika piires

Keeleoskuse hea tase 6. klassi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Vene keel	A1.2	A1.1	A1.2	A1.1

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad:

MINA: nimi, vanus, välimus, kehaosad, riietus, lemmiktegevused.

PEREKOND JA KODU: pereliikmed, sugulased, aadress, maja, korter, aed, õu.

SAARLUS: saarel elamise võlu, saare ajalugu ja pärimused

SÕBRAD: nimi, vanus, elukoht, välimus.

KESKKOND, KODUKOHT, EESTI: aastaajad, loomad, linnud, taimed, keel.

ÕPITAVAT KEELT KÕNELEVAD MAAD: keel, pealinn, tähtsamad pühad.

IGAPÄEVASED TEGEVUSED: liiklusvahendid, tee küsimine ja juhatamine.

ÕPPIMINE JA TÖÖ: sõbrad, õpetajad, kooliruumid, õppevahendid, ametid.

HARRASTUSED JA KULTUUR: sport, muusika, raamatud, pühad.

Keeleteadmised:

1. NIMISÕNA:

- ainsus, mitmus
- nais-, mees-, kesksugu
- ainsuslikud ja mitmuslikud sõnad
- pärisnimed ja kohanimed
- käänded: Р.п.: из книги, у Саши

Д.п.: дай Нине, Серёже 5 лет, помогать маме, письмо другу

В.п.: купим куклу, я смотрю телевизор, люблю маму

Тв.п.: играть с кошкой, бутерброд с сыром

П.п.: учиться в школе, песня о ёлочке

2. OMADUSSÕNA:

- ainsus, mitmus
- mees-, nais- ja kesksugu
- ühildumine nimisõnadega arvus, soos

3. ARVSÕNA:

- põhi- ja järgarvud
- ühildumine nimisõnadega год, года, лет, час, рубль, крона, евро, сент

4. ASESÕNA:

- ühildumine nimisõnadega
- isikulised asesõnad (я, меня, мне)
- omastavad asesõnad (мой, твой, его, её, наш, ваш, их)
- näitavad asesõnad (то, этот, тот)
- küsivad asesõnad (кто, что, чей, где, когда, куда, откуда)
- eitavad asesõnad (никто, ничто)

5. MÄÄRSÕNA:

- ajamäärsõnad (когда)
- kohamäärsõnad (тут, там, здесь, близко, высоко)
- viisimäärsõnad (хорошо, плохо, здорово)

6. EESSÕNA:

- в, на, из, с, о, у

7. TÄHESTIK

8. HÄÄLDAMINE JA ÕIGEKIRI:

- vene keele häälikute ja häälikuühendite õige artikulatsioon ja märkimine kirjas (tähe ja

hääliku ühteviimine)

- kergesti segiminevad tähed p,п,и,в,с,х
- susisevad ja sisisevad häälikud ж,ш,ч,ц,щ,с,з
- helilised/helitud, peenendatud/peenendamata kaashäälikud
- märgi ъ kasutamine (koht ja eesmärk)
- täishäälikud е,ё.ю,я
- rõhulised ja rõhuta täishäälikud
- ж-, ш-, ч-, щ-ga algavad silbid
- rõhulised ja rõhuta silbid
- sõna- ja lauserõhud
- intonatsioon jaatavas (jutustavas), eitavas ja küsilauses küsisõnaga ja ilma)
- kirjavahemärgid: punkt, koma, küsi- ja hüüumärk.

Lõiming, läbivad teemad ja pädevused

TEEMADE KÄSITLEMINE LÕIMINGUS EMAKEELEGA:

tähestik, tähtede ühendamisviisid sõnades; suur ja väike algustäht nimedes; enese ja kaaslase tutvustus; pereliikmete tutvustus; inimese välimuse kirjeldamine; luuletuste ja dialoogide esitamine; piltide kirjeldamine; viisakusväljendid erinevates situatsioonides; viisakad eneseväljendusviisid; nimisõna sugu, sootunnused; ainsus - mitmus; nimisõna käänded ja enamkasutatavad eessõnad; omadussõna ,selle lõpud; tegusõna pööramine, tegusõna olevik, minevik, tulevik; isikulised ja omastavad asesõnad; näitavad asesõnad;

TEEMADE KÄSITLEMINE LÕIMINGUS INIMESEÕPETUSE JA LOODUSÕPETUSEGA:

perekond, pereliikmed; keha; inimese välimuse kirjeldamine; keha; tervis ja enesetunne; linn ja olulisemad linnas paiknevad objektid ; kool ja kooliga seotud inimesed ja asjad; kodu, ruumid ja esemed kodus; aadress; toiduained, puuviljad, juurviljad; riided, jalanõud; loomad;

MATEMAATIKAPÄDEVUSTE RAKENDAMINE KEELETEEMADE JUURES:

Numbrid 1-1000; järgarvud (mitmes?); vanus; kuupäev; telefoninumbrid; rahaühikud (kui palju maksab?); lihtsamad arvutused.

MUUSIKA- JA KUNSTIPÄDEVUSTE RAKENDAMINE KEELETEEMADE JUURES:

värvid; laulude ja joonistamise kasutamine õpitu kinnistamiseks.

Võõrkeeltes kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane saab teistes õppeainetes. Võõrkeelteoskus võimaldab õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteosed, võõrkeelne kirjandus, internet), leidmaks lisamaterjali teiste õppeainete jaoks.

Võõrkeelte valdkonnas kajastuvad teemad, mis toetavad õpilase algatusvõimet ja mõtteaktiivsust. Läbivad teemad on seotud alljärgnevate teemavaldkondadega:

- 1) „Õppimine ja töö” – elukestev õpe ja karjääri planeerimine.
- 2) „Kodukoht Eesti” – keskkond ja jätkusuutlik areng.
- 3) „Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur” – kultuuriline idenditeet.
- 4) „Igapäevaelu”, „Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon.
- 5) „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbus”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”- tervis, ohutus.
- 6) „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” –väärtused, kõlblus.

Lõiming *ajalooga*: Eestiga seotud ajaloolised isikud, rahvakalendri tähtpäevad. *Kirjanduse, eesti keelega*: rahvakalendri tähtpäevade salmid, luule, eri tekstiliigid. *Informaatikaga*: info otsing internetist ja töö meediafailidega, esitluse koostamine, tekstitöötlus. *Kunstiõpetuse, informaatikaga*: fotode tegemine ja töötlemine.

Ettevõtlikkuspädevus: omandatud teadmiste kasutamine erinevates olukordades.

Suhtluspädevus: selge eneseväljendamine on võõrkeeleõppe keskne pädevus. Võõrkeeleõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloome oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes. Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa, mida õpetatakse integreeritult.

Sotsiaalne pädevus: koostöö tegemine.

Enesemääratluspädevus: avalik esinemine.

Õppetegevus

Kasutatakse suulise eelnevuse printsiipi: see, mida laps hakkab lugema ja kirjutama, omandatakse eelnevalt suulises kõnes. Kompleksselt arendatakse kõiki osaoskusi.

Õpimotivatsiooni säilitamiseks ja tulemuslikumaks õppimiseks kasutatakse erinevaid töömeetodeid (Paaris- ja rühmatöö, rollimäng, intervjuerimine, dramatiseering jms) ning meediavahendeid. Õppimise käigus õpitakse tundma õpistrateegiaid, mis aitavad edaspidi iseseisvalt töötada, kujunevad eeldused teiste võõrkeelte kiiremaks õppimiseks. Kuulamis- ja lugemisstrateegiate arendamine, töö sõnavaraga, sõnaraamatutega, kuid ka mälu- ja kognitiivsete strateegiate tundmaõppimine, aitavad õpilasel keelelist infot kiiremini ja kindlamalt meelde jätta.

Hindamine

Hindamine on süstemaatiline teabe kogumine õpilase arengu kohta, selle teabe analüüsimine ja tagasiside andmine. Hindamine on aluseks õppe edasisele kavandamisele.

Hindamisel kasutatakse mitmesuguseid meetodeid, hindamisvahendeid ja -viise. Kasutatakse nii kujundavat hindamist kui kokkuvõtvat hindamist, mida kombineeritakse suulise või kirjaliku tagasi-/edasisidega; hinnangutega.

B-keeles hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult ning õpilane saab õppetöö käigus tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Ülesande eesmärgist lähtuvalt hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust). Hindamiskriteeriumid arvestavad osaoskuste tabeli (RÖK lisa 5) A2.1 ja A2.2 osaoskuste kirjeldusi (nt hääldus, grammatiline korrektsus).

Kujundava hindamise käigus seavad õpilased koos kaaslaste ja õpetajaga endale õpieesmärged ning sõnastavad, mille nad on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peavad nad veel tööd tegema. Õpilane annab õpetaja juhendamisel õppeprotsessile ja oma tööle hinnangu õpitavas keeles ka siis, kui ta eneseväljendusoskus on piiratud. Õpilasel peab olema võimalus saada tagasisidet oma keeleoskustaseme kohta. Võõrkeele õpetaja tutvustab õpilastele hindamise aluseid õpetatavas aines õppeaasta ja/või veerandi alguses, sest õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Hindamise täpsem kord on ära toodud ka iga võõrkeeleõpetaja ainekaardis.

III KOOLIASTE

VENE KEELE AINEKAVA 7.KLASSILE (B-KEEL)

3 tundi nädalas, 105 tundi aastas

Õpitulemused

7.klassi lõpetaja

KUULAMISEL:

- saab aru õpitud sõnavara ulatuses tekstidest
- suudab mõista tuttavatel keelematerjalil põhinevat keskustelu
- oskab eristada kuulatavast tekstist olulist infot ja neis ära tunda tuttavaid keelendeid ja lausestruktuure

KÕNELEMISEL:

- kasutab keelt korrektse häälduse ja intonatsiooniga
- oskab vestelda õpitud temaatika piires
- oskab väljendada oma suhtumist, soove ja vajadusi
- oskab kirjeldada pilti
- oskab esitada küsimusi ja neile vastata esitatud temaatika piires
- oskab kasutada õpitud keelestruktuure lausete ja seotud teksti ja minidialoogide koostamiseks

LUGEMISEL:

- oskab lugeda lihtsat adapteeritud teksti
- mõistab tuttavatel keelematerjalil põhinevat kirjalikku teksti
- oskab leida/eristada tekstist olulist infot
- oskab lugeda häälega

- oskab kasutada sõnaraamatuid ja teatmeteoseid

KIRJUTAMISEL:

- oskab täita aadressi
- kirjutada õnnitluskaarti, lihtsat isiklikku kirja
- lõpetada lauseid ja fraase
- kirjutada lühijutte ja dialooge ainekava temaatika piires

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad:

1. MINA: iseloom, välimus, huvid, eelistused.
2. PEREKOND JA KODU: suhted perekonnas, ühistegevused, taskuraha.
3. SÕBRAD: erinevad iseloomud, suhted sõpradega.
4. KESKKOND, KODUKOHT, EESTI: kodukoht, pealinn, asukoht, rahvussümbolid, kultuuritavad ja kombed, Eestimaa vaatamisväärsused.
5. ÕPITAVAT KEELT KÕNELEVAD MAAD: keel, pealinn, raha, asukoht, tähtsamad pühad.
6. IGAPÄEVASED TEGEVUSED: päevaplaan, söögikorrad, toiduained, menüü, riietus.
7. ÕPPIMINE JA TÖÖ: kool ja klass, õppeained, ametid.
8. HARRASTUSED JA KULTUUR: sport, muusika, kino, huvialad, pühad.

Keeleteadmised:

1. NIMISÕNA:

- käänamine ainsuses ja mitmuses: meessoost nimisõnad (дом, театр, музей, папа, дядя); naissoost nimisõnad (школа, экскурсия); keskssoost nimisõnad (окно, море)

2. OMADUSSÕNA:

- ainsus, mitmus
- mees-, nais- ja kesksugu
- ühildumine nimisõnadega arvus, soos

3. ARVSÕNA:

- põhi- ja järgarvud
- ühildumine nimisõnadega год, года, лет, час, рубль, крона, евро, сент
- kellaeg
- kuupäev, aasta
- pikkus, kaal
- maksumus

- järgarvude ühildumine nimisõnaga soos, käändes jaarvus (enamkasutatavad vormid)

4. ASESÕNA:

- ühildumine nimisõnadega

- isikulised asesõnad (käänamine ainsuses ja mitmuses)

- omastavad asesõnad (ühildumine nimisõnaga soos , arvus ja käändes)

- näitavad asesõnad (käänamine ainsuses ja mitmuses)

5. MÄÄRSÕNA:

- ajamäärsõnad

- kohamäärsõnad

- viisimäärsõnad

6. EESSÕNA:

- в, на, из, с, о, у, от, до, без, к

7. SIDESÕNA:

- üldkasutatavad sidesõnad liht- ja liitlauses

8. HÄÄLDAMINE JA ÕIGEKIRI:

- vene keele häälikute ja häälikuühendite õige artikulatsioon ja märkimine kirjas (tähe ja hääliku ühteviimine)

- kergesti segiminevad tähed р,п,и,в,с,х

- susisevad ja sisisevad häälikud ж,ш,ч,ц,щ,с,з

- helilised/helitud, peenendatud/peenendamata kaashäälikud

- märgi ъ kasutamine (koht ja eesmärk)

- täishäälikud е,ё.ю,я

- rõhulised ja rõhuta täishäälikud

- ж-, ш-, ч-, щ-ga algavad silbid

- rõhulised ja rõhuta silbid

- sõna- ja lauserõhud

- intonatsioon jaatavas (jutustavas), eitavas ja küsilauseis küsisõnaga ja ilma)

- kirjovahemärgid liht- ja liitlauses

- suur ja väike algustäht

- käänd- ja pöörsõnade lõpud

- eesliidete ja eessõnade õigekiri

- enamkasutatavate arv- ja asesõnade õigekiri

9. TEGUSÕNA:

- tegusõnade pööramine ainsuses ja mitmuses

- enamkasutatavad I ja II pöördkonna tegusõnad

- enamkasutatavad liikumist näitavad tegusõnad (eesliidetega ja ilma): идти-ходить, ехать-ездить, бежать-бегать, летать-лететь, плыть-плавать

- tegusõna aspektipaarid

10. AJAVORMID:

- olevik, minevik, liht- ja liittulevik

Lõiming, läbivad teemad, pädevused

Lõiming teiste valdkondadega toimub ainesisu seostamisel olemasolevate oskustega ja varem õpitudga

Võõrkeeledõppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti.

Teemade käsitlemine paralleelselt *emakeelega*:

enese ja kaaslase tutvustus; pere; sõbrad; kodukohta kirjeldus - saarlus; Eesti; Venemaa; liiklus; transport; asutused linnas; teater, muusika, kino; Euroopa liit; Euroopa keeleportfell; internet; enesetunne, tervis. Lauseõpetus: tähestik; suur ja väike täht; liht- ja liitlauselause; käskiv kõne; sidesõnad; ainsus ja mitmus; käänded; nimisõna; omadussõna; omadussõna võrdlusastmed; arvsõna; isikulised ja omastavad asesõnad, enam kasutatavad eessõnad ; levinumad koha-ja ajamäärsõnad, hulgamäärsõnad; tegusõnade olevik, minevik ja .

Matemaatikapädevuse rakendamine keeleteemade juures: põhiarvud ; järgarvud; telefoninumbrid; aadress; arvutustehted; raha; kuupäev, aastaarv

Muusika- ja kunstipädevusega puututakse kokku järgmiste keeleteemade juures: värvid; riikide kultuur, muusika ja kunst; kino, teater, kontserdid

Inimeseõpetuse paralleelselt teemade käsitlemine:

perekond, sõprus; iseloomujooned; vaba aeg ja harrastused; kodukoht, eestlus ja saarlus, tavapäeva toimingud kodus ja koolis; enesetunne ja tervis; ohutu liiklemine

Loodusõpetuse, geograafia ja bioloogiaga puututakse kokku järgmiste teemade käsitlemisel: Eesti ja Venemaa – asukoht, pealinn, linnad, suuremad veekogud, rahvaarv jne; kodukohta tutvustamine; kehaosad ja nende funktsioonid

Ühiskonnaõpetuse lõiming keeleteemade juures: Eesti; kodukoht - saarlus; Venemaa – rahvus, keel, tolerantne suhtumine teistesse rahvustesse; Euroopa Liit; Euroopa keeleportfell; elukutsevalik; perekond.

Tehnoloogiapädevus areneb arvutit kasutades: suhtlemine, tööde vormistamine, info otsimine.

Ettevõtlikkuspädevus: omandatud teadmiste kasutamine erinevates olukordades.

Suhtluspädevus: selge eneseväljendamine on võõrkeeledõppe keskne pädevus. Võõrkeeledõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloome oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes. Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa, mida õpetatakse integreeritult.

Sotsiaalne pädevus: koostöö tegemine.

Enesemääratluspädevus: avalik esinemine.

Õppetegevus

Kasutatakse suulise eelnevuse printsiipi: see, mida laps hakkab lugema ja kirjutama, omandatakse eelnevalt suulises kõnes. Kompleksselt arendatakse kõiki osaoskusi.

Õpimotivatsiooni säilitamiseks ja tulemuslikumaks õppimiseks kasutatakse erinevaid töömeetodeid (Paaris- ja rühmatöö, rollimäng, intervjueerimine, dramatiseering jms) ning meediavahendeid.

Õppimise käigus õpitakse tundma õpistrateegiaid, mis aitavad edaspidi iseseisvalt töötada, kujunevad eeldused teiste võõrkeelte kiiremaks õppimiseks. Kuulamis- ja lugemisstrateegiatega arendamine, töö sõnavaraga, sõnaraamatutega, kuid ka mälu- ja kognitiivsete strateegiatega tundmaõppimine, aitavad õpilasel keelelist infot kiiremini ja kindlamalt meelde jätta.

Hindamine

B-keeles hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult ning õpilane saab õppetöö käigus tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Ülesande eesmärgist lähtuvalt hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust). Hindamiskriteeriumid arvestavad osaoskuste tabeli (RÕK lisa 5) A2.1 ja A2.2 osaoskuste kirjeldusi (nt hääldus, grammatiline korrektsus).

Kujundava hindamise käigus seavad õpilased koos kaaslaste ja õpetajaga endale õpieesmäärke ning sõnastavad, mille nad on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peavad nad veel tööd tegema. Õpilane annab õpetaja juhendamisel õppeprotsessile ja oma tööle hinnangu õpitavas keeles ka siis, kui ta eneseväljendusoskus on piiratud. Õpilasel peab olema võimalus saada tagasisidet oma keeleoskustaseme kohta. Võõrkeele õpetaja tutvustab õpilastele hindamise aluseid õpetatavas aines õppeaasta ja/või veerandi alguses, sest õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Hindamise täpsem kord on ära toodud ka iga võõrkeeleõpetaja ainekaardis. Hindamine on süstemaatiline teabe kogumine õpilase arengu kohta, selle teabe analüüsimine ja tagasiside andmine. Hindamine on aluseks õppe edasisele kavandamisele.

Hindamisel kasutatakse mitmesuguseid meetodeid, hindamisvahendeid ja -viise. Kasutatakse nii kujundavat hindamist kui kokkuvõtvat hindamist, mida kombineeritakse suulise või kirjaliku tagasi-/edasisidega; hinnangutega.

VEENE KEELE AINEKAVA 8.KLASSILE (B-KEEL)

3 tundi nädalas, 105 tundi aastas

Õpitulemused

8.klassi lõpetaja :

KUULAMISEL:

- saab aru õpitud sõnavara ulatuses tekstidest
- suudab mõista tuttavalt keelematerjalil põhinevat keskustelu
- oskab eristada kuulatavast tekstist olulist infot ja neis ära tunda tuttavaid keelendeid ja lausestruktuure

KÕNELEMISEL:

- kasutab keelt korrektse häälduse ja intonatsiooniga
- oskab vestelda õpitud temaatika piires

- oskab väljendada oma suhtumist, soove ja vajadusi
- oskab esitada küsimusi ja neile vastata esitatud temaatika piires
- oskab kasutada õpitud keelestruktuure lausete ja seotud teksti ja minidialoogide koostamiseks

LUGEMISEL:

- oskab lugeda lihtsat adapteeritud teksti
- mõistab tuttavat keelematerjalil põhinevat kirjalikku teksti
- oskab leida/eristada tekstist olulist infot
- - oskab loetut kavastada
- oskab lugeda häälega
- oskab kasutada sõnaraamatuid ja teatmeteoseid

KIRJUTAMISEL:

- oskab täita aadressi
- kirjutada õnnitluskaarti, lihtsat isiklikku kirja
- lõpetada lauseid ja fraase
- kirjutada lühikirjandeid ja dialooge ainekava temaatika piires

Õppesisu

Keeleteadmised:

1. NIMISÕNA:

- käänamine ainsuses ja mitmuses: meessoost nimisõnad (дом, театр, музей, папа, дядя); naissoost nimisõnad (школа, экскурсия); kesksõost nimisõnad (окно, море)
- eessõna+nimisõna käändeline vorm

2. OMADUSSÕNA:

- ainsus, mitmus
- mees-, nais- ja kesksugu
- ühildumine nimisõnadega arvus, soos ja käändes
- käänamine ainsuses ja mitmuses
- võrdlusastmed (lihtsamad vormid)

3. ARVSÕNA:

- põhi- ja järgarvud
- ühildumine nimisõnadega год, года, лет, час, рубль, крона, евро, сент
- kellaeg
- kuupäev, aasta
- pikkus, kaal
- maksumus

- järgarvude ühildumine nimisõnaga soos, käändes ja arvus (enamkasutatavad vormid)

4. ASESÕNA:

- ühildumine nimisõnadega

- isikulised asesõnad (käänamine ainsuses ja mitmuses)

- omastavad asesõnad (ühildumine nimisõnaga soos , arvus ja käändes)

- näitavad asesõnad (käänamine ainsuses ja mitmuses)

5. MÄÄRSÕNA:

- ajamäärsõnad

- kohamäärsõnad

- viisimäärsõnad

- määrsõnade võrdlusastmed

6. EESSÕNA:

- в, на, из, с, о, у, от, до, без, к, около, от, для, через, по (гулять по городу)

7. SIDESÕNA:

- üldkasutatavad sidesõnad liht- ja liitlauses

8. HÄÄLDAMINE JA ÕIGEKIRI:

- vene keele häälikute ja häälikuühendite õige artikulatsioon ja märkimine kirjas (tähe ja hääliku ühteviimine)

- kergesti segiminevad tähed р,п,и,в,с,х

- susisevad ja sisisevad häälikud ж,ш,ч,ц,ш,с,з

- helilised/helitud, peenendatud/peenendamata kaashäälikud

- märgi ъ kasutamine (koht ja eesmärk)

- täishäälikud е,ё.ю,я

- rõhulised ja rõhuta täishäälikud

- ж-, ш-, ч-, щ-ga algavad silbid

- rõhulised ja rõhuta silbid

- sõna- ja lauserõhud

- intonatsioon jaatavas (jutustavas), eitavas ja küsilauseis küsisõnaga ja ilma)

- kirjavahemärgid liht- ja liitlauses

- suur ja väike algustäht

- käänd- ja pöörsõnade lõpud

- eesliidete ja eessõnade õigekiri

- enamkasutatavate arv- ja asesõnade õigekiri

9. TEGUSÕNA:

- tegusõnade pööramine ainsuses ja mitmuses

- enamkasutatavad I ja II pöördkonna tegusõnad
- enamkasutatavad liikumist näitavad tegusõnad (eesliidetega ja ilma): идти-ходить, ехать-ездить, бежать-бегать, летать-лететь, плыть-плавать
- enesekesksed verbid
- tegusõna aspektipaarid

10. AJAVORMID:

- olevik, minevik, liht- ja liittulevik

11. SÕNATULETUS:

nimi-, omadus-, määr- ja tegusõnade enamkasutatavad tuletusliited

Lõiming, läbivad teemad, pädevused

Lõiming teiste valdkondadega toimub ainesisu seostamisel olemasolevate oskustega ja varem õpituga

Võõrkeeleeõppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti.

Teemade käsitlemine paralleelselt *emakeelega*:

enese ja kaaslase tutvustus; pere; sõbrad; kodukoha kirjeldus - saarlus; Eesti; Venemaa; liiklus; transport; asutused linnas; teater, muusika, kino; Euroopa liit; Euroopa keeleportfell; internet; enesetunne, tervis. Lauseõpetus: tähestik; suur ja väike täht; liht- ja liitlauselause; käskiv kõne; sidesõnad; ainsus ja mitmus; käänded; nimisõna; omadussõna; omadussõna võrdlusastmed; arvsõna; isikulised ja omastavad asesõnad, enam kasutatavad eessõnad ; levinumad koha-ja ajamäärsõnad, hulgamäärsõnad; tegusõnade olevik, minevik ja .

Matemaatikapädevuse rakendamine keeleteemade juures: põhiarvud ; järgarvud; telefoninumbriid; aadress; arvutustehted; raha; kuupäev, aastaarv

Muusika- ja kunstipädevusega puututakse kokku järgmiste keeleteemade juures: värvid; riikide kultuur, muusika ja kunst; kino, teater, kontserdid

Inimeseõpetuses paralleelselt teemade käsitlemine:

perekond, sõprus; iseloomujooned; vaba aeg ja harrastused; kodukoht, eestlus ja saarlus, tavapäeva toimingud kodus ja koolis; enesetunne ja tervis; ohutu liiklemine

Loodusõpetuse, geograafia ja bioloogiaga puututakse kokku järgmiste teemade käsitlemisel: Eesti ja Venemaa – asukoht, pealinn, linnad, suuremad veekogud, rahvaarv jne; kodukoha tutvustamine; kehaosad ja nende funktsioonid

Ühiskonnaõpetuse lõiming keeleteemade juures: Eesti; kodukoht - saarlus; Venemaa – rahvus, keel, tolerantne suhtumine teistesse rahvustesse; Euroopa Liit; Euroopa keeleportfell; elukutsevalik; perekond.

Tehnoloogiapädevus areneb arvutit kasutades: suhtlemine, tööde vormistamine, info otsimine.

Ettevõtlikkuspädevus: omandatud teadmiste kasutamine erinevates olukordades.

Suhtluspädevus: selge eneseväljendamine on võõrkeeleeõppe keskne pädevus.

Võõrkeeleeõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloome oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa, mida õpetatakse integreeritult.

Sotsiaalne pädevus: koostöö tegemine.

Enesemääratluspädevus: avalik esinemine.

Õppetegevus

Kasutatakse suulise eelnevuse printsiipi: see, mida õpilane hakkab lugema ja kirjutama, omandatakse eelnevalt suulises kõnes. Kompleksselt arendatakse kõiki osaoskusi.

Õpimotivatsiooni säilitamiseks ja tulemuslikumaks õppimiseks kasutatakse erinevaid töömeetodeid (paaris- ja rühmatöö, rollimäng, intervjuerimine, dramatiseering jms) ning meediavahendeid. Õppimise käigus õpitakse tundma õpistrateegiaid, mis aitavad edaspidi iseseisvalt töötada, kujunevad eeldused teiste võõrkeelte kiiremaks õppimiseks. Kuulamis- ja lugemisstrateegiate arendamine, töö sõnavaraga, sõnaraamatutega, kuid ka mälu- ja kognitiivsete strateegiate tundmaõppimine, aitavad õpilasel keelelist infot kiiremini ja kindlamalt meelde jätta.

Hindamine

B-keeles hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult ning õpilane saab õppetöö käigus tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Ülesande eesmärgist lähtuvalt hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust). Hindamiskriteeriumid arvestavad osaoskuste tabeli (RÕK lisa 5) A2.1 ja A2.2 osaoskuste kirjeldusi (nt hääldus, grammatiline korrektsus).

Kujundava hindamise käigus seavad õpilased koos kaaslaste ja õpetajaga endale õpieesmärgid ning sõnastavad, mille nad on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peavad nad veel tööd tegema. Õpilane annab õpetaja juhendamisel õppeprotsessile ja oma tööle hinnangu õpitavas keeles ka siis, kui ta eneseväljendusoskus on piiratud. Õpilasel peab olema võimalus saada tagasisidet oma keeleoskustaseme kohta. Võõrkeele õpetaja tutvustab õpilastele hindamise aluseid õpetatavas aines õppeaasta ja/või veerandi alguses, sest õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Hindamise täpsem kord on ära toodud ka iga võõrkeeleõpetaja ainekaardis. Hindamine on süstemaatiline teabe kogumine õpilase arengu kohta, selle teabe analüüsimine ja tagasiside andmine. Hindamine on aluseks õppe edasisele kavandamisele.

Hindamisel kasutatakse mitmesuguseid meetodeid, hindamisvahendeid ja -viise.

Kasutatakse nii kujundavat hindamist kui kokkuvõtvat hindamist, mida kombineeritakse suulise või kirjaliku tagasi-/edasisidega; hinnangutega.

VEENE KEELE AINEKAVA 9.KLASSILE (B-KEEL)

3 tundi nädalas, 105 tundi aastas

1. Õpitulemused

9.klassi lõpetaja:

KUULAMISEL:

- mõistab kuuldu sisu, kasutades vastavalt vajadusele globaalset, selektiivset või detailset kuulamist

KÕNELEMISEL:

- kasutab keelt korrektse häälduse ja intonatsiooniga

- oskab vestelda õpitud temaatika piires
- oskab väljendada oma suhtumist, soove ja vajadusi
- oskab esitada küsimusi ja neile vastata esitatud temaatika piires
- oskab tuttava keelematerjali põhjal koostatud kirjaliku teksti sisu edasi anda

LUGEMISEL:

- oskab lugeda lihtsat adapteeritud teksti
- mõistab tuttavat keelematerjalil põhinevat kirjalikku teksti
- oskab leida/eristada tekstist olulist infot
- - oskab loetut kavastada
- oskab lugeda häälega
- oskab kasutada sõnaraamatuid ja teatmeteoseid

KIRJUTAMISEL:

- oskab täita isikuankeeti
- kirjutada õnnitluskaarti, lihtsat isiklikku ja tarbekirja
- lõpetada lauseid ja fraase
- kirjutada lühikirjandeid ja dialooge ainekava temaatika piires

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteed:

1.MINA: välimus,kontaktandmed, huvid, oskused, harjumused, tervis.

2.PEREKOND JA KODU: pereliikmed ja sugulased, perekonnaseis, suhted perekonnas,kohustused, ühistegevused, taskuraha, eluruumid ja esemed ruumides.

3.SÕBRAD: välimus, iseloom, suhted sõpradega, külla kutsumine ja külaliste võõrustamine

4.KESKKOND, KODUKOHT, EESTI: kodukoht, pealinn, asukoht,rahvussümbolid, kultuuritavad ja kombed, Eestimaa vaatamisväärsused, ilmastik.

5.ÕPITAVAT KEELT KÕNELEVAD MAAD: keel, pealinn, raha, asukoht, tähtsamad pühad, kombed.

6. MAAILM: Euroopa riigid, pealinnad, rahvused, keeled, Euroopa Liit

7.IGAPÄEVASED TEGEVUSED: igapäevatoimingud koolis ja kodus, toit , menüü, toitlustusasutused, liiklus, puhkus, tee küsimine ja juhatamine, reisimine.

8.ÕPPIMINE JA TÖÖ: kool ja klass, edasiõppimine ja elukutsevalik, tulevane töö, palk.

9. HARRASTUSED JA KULTUUR: teater, kino, sport, muusika, Internet, raadio ja televisioon,ajakirjandus,

Keeleteadmised:

1. NIMISÕNA:

- käänamine ainsuses ja mitmuses: meessoost nimisõnad (дом, театр, музей, папа, дядя); naissoost nimisõnad (школа, экскурсия); keskssoost nimisõnad (окно, море)
- eessõna+nimisõna käändeline vorm

2. OMADUSSÕNA:

- ainsus, mitmus
- mees-, nais- ja kesksugu
- ühildumine nimisõnadega arvus, soos ja käändes
- käänamine ainsuses ja mitmuses
- võrdlusastmed (lihtsamad vormid)

3. ARVSÕNA:

- põhi- ja järgarvud
- ühildumine nimisõnadega год, года, лет, час, рубль, крона, евро, сент
- kellaeg
- kuupäev, aasta
- pikkus, kaal
- maksumus
- järgarvude ühildumine nimisõnaga soos, käändes ja arvus (enamkasutatavad vormid)

4. ASESÕNA:

- ühildumine nimisõnadega
- isikulised asesõnad (käänamine ainsuses ja mitmuses)
- omastavad asesõnad (ühildumine nimisõnaga soos , arvus ja käändes)
- näitavad asesõnad (käänamine ainsuses ja mitmuses)
- eitavad ja küsivad asesõnad (enamkasutatavad vormid)

5. MÄÄRSÕNA:

- ajamäärsõnad
- kohamäärsõnad
- viisimäärsõnad
- määrsõnade võrdlusastmed
- küsivad ja eitavad määrsõnad

6. EESSÕNA:

- в, на, из, с, о, у, от, до, без, к, около, от, для, через, по (гулять по городу), вокруг, после.
- Напротив, недалеко от, во время, посередине, под, над, перед, рядом с, за

7. SIDESÕNA:

- üldkasutatavad sidesõnad liht- ja liitlauses

8. HÄÄLDAMINE JA ÕIGEKIRI:

- vene keele häälikute ja häälikuühendite õige artikulatsioon ja märkimine kirjas (tähe ja hääliku ühteviimine)

- kergesti segiminevad tähed p,п,и,в,с,х

- susisevad ja sisisevad häälikud ж,ш,ч,ц,щ,с,з

- helilised/helitud, peenendatud/peenendamata kaashäälikud

- märgi ь kasutamine (koht ja eesmärk)

- täishäälikud е,ё,ю,я

- rõhulised ja rõhuta täishäälikud

- ж-, ш-, ч-, щ-ga algavad silbid

- rõhulised ja rõhuta silbid

- sõna- ja lauserõhud

- intonatsioon jaatavas (jutustavas), eitavas ja küsilauseis küsisõnaga ja ilma)

- kirjavahemärgid liht- ja liitlauses

- suur ja väike algustäht

- käänd- ja pöördõnade lõpud

- eesliidete ja eessõnade õigekiri

- enamkasutatavate arv- ja asesõnade õigekiri

9. TEGUSÕNA:

- tegusõnade pööramine ainsuses ja mitmuses

- enamkasutatavad I ja II pöördkonna tegusõnad

- enamkasutatavad liikumist näitavad tegusõnad (eesliidetega ja ilma): идти-ходить, ехать-ездить, бежать-бегать, летать-лететь, плыть-плавать

- tegusõnade aspektipaarid

10. AJAVORMID:

- olevik, minevik, liht- ja liittulevik

- käskiv kõneviis

- tegusõnade aspektipaarid ja nende kasutamine

Lõiming, läbivad teemad, pädevused

Lõiming teiste valdkondadega toimub ainesisu seostamisel olemasolevate oskustega ja varem õpituga

Võõrkeeleõppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti.

Teemade käsitlemine paralleelselt *emakeelega*:

enese ja kaaslaste tutvustus; pere; sõbrad; kodukohta kirjeldus - saarlus; Eesti; Venemaa; liiklus; transport; asutused linnas; teater, muusika, kino; Euroopa liit; Euroopa keeleportfell; internet; enesetunne, tervis. Lauseõpetus: tähestik; suur ja väike täht; liht- ja lihtlauselause; käskiv kõne; sidesõnad; ainsus ja mitmus; käänded; nimisõna; omadussõna; omadussõna võrdlusastmed; arvsõna; isikulised ja omastavad asesõnad, enam kasutatavad eessõnad ; levinumad koha-ja ajamäärsõnad, hulgamäärsõnad; tegusõnade olevik, minevik ja .

Matemaatikapädevuse rakendamine keeleteemade juures: põhiarvud ; järgarvud; telefoninumbrid; aadress; arvutustehted; raha; kuupäev, aastaarv

Muusika- ja kunstipädevusega puututakse kokku järgmiste keeleteemade juures: värvid; riikide kultuur, muusika ja kunst; kino, teater, kontserdid

Inimeseõpetuses paralleelselt teemade käsitlemine:

perekond, sõprus; iseloomujooned; vaba aeg ja harrastused; kodukoht, eestlus ja saarlus, tavapäeva toimingud kodus ja koolis; enesetunne ja tervis; ohutu liiklemine

Loodusõpetuse, geograafia ja bioloogiaga puututakse kokku järgmiste teemade käsitlemisel: Eesti ja Venemaa – asukoht, pealinn, linnad, suuremad veekogud, rahvaarv jne; kodukohta tutvustamine; kehaosad ja nende funktsioonid

Ühiskonnaõpetuse lõiming keeleteemade juures: Eesti; kodukoht - saarlus; Venemaa – rahvus, keel, tolerantne suhtumine teistesse rahvustesse; Euroopa Liit; Euroopa keeleportfell; elukutsevalik; perekond.

Tehnoloogiapädevus areneb arvutit kasutades: suhtlemine, tööde vormistamine, info otsimine.

Ettevõtlikkuspädevus: omandatud teadmiste kasutamine erinevates olukordades.

Suhtluspädevus: selge eneseväljendamine on võõrkeeleeõppe keskne pädevus. Võõrkeeleeõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstilooma oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes. Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa, mida õpetatakse integreeritult.

Sotsiaalne pädevus: koostöö tegemine.

Enesemääratluspädevus: avalik esinemine.

Õppetegevus

Kasutatakse suulise eelnevuse printsiipi: see, mida õpilane hakkab lugema ja kirjutama, omandatakse eelnevalt suulises kõnes. Kompleksselt arendatakse kõiki osaoskusi.

Õpimotivatsiooni säilitamiseks ja tulemuslikumaks õppimiseks kasutatakse erinevaid töömeetodeid (Paaris- ja rühmatöö, rollimäng, intervjuerimine, dramatiseering jms) ning meediavahendeid.

Õppimise käigus õpitakse tundma õpistrateegiaid, mis aitavad edaspidi iseseisvalt töötada, kujunevad eeldused teiste võõrkeelte kiiremaks õppimiseks. Kuulamis- ja lugemisstrateegiate arendamine, töö sõnavaraga, sõnaraamatutega, kuid ka mälu- ja kognitiivsete strateegiate tundmaõppimine, aitavad õpilasel keelelist infot kiiremini ja kindlamalt meelde jätta.

Hindamine

Hindamine on süstemaatiline teabe kogumine õpilase arengu kohta, selle teabe analüüsimine ja tagasiside andmine. Hindamine on aluseks õppe edasisele kavandamisele.

Hindamisel kasutatakse mitmesuguseid meetodeid, hindamisvahendeid ja -viise. Kasutatakse nii kujundavat hindamist kui kokkuvõtvat hindamist, mida kombineeritakse suulise või kirjaliku

tagasi-/edasisidega; hinnangutega. B-keeles hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult ning õpilane saab õppetöö käigus tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Ülesande eesmärgist lähtuvalt hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust). Võõrkeele õpetaja tutvustab õpilastele hindamise aluseid õpetatavas aines õppeaasta ja/või veerandi alguses, sest õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Hindamise täpsem kord on ära toodud ka iga võõrkeeleõpetaja ainekaardis.

Kujundava hindamise käigus seavad õpilased koos kaaslaste ja õpetajaga endale õpieesmärgid ning sõnastavad, mille nad on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peavad nad veel tööd tegema. Õpilane annab õpetaja juhendamisel õppeprotsessile ja oma tööle hinnangu õpitavas keeles ka siis, kui ta eneseväljendusoskus on piiratud.

Keeleteadmised: saksa keel B-keelena

Grammatikatabeli koostamisel on toetutud teosele „Profile deutsch” (CD-ROM, 2005), mis konkretiseerib saksa keele näitel Euroopa Nõukogu keeleoskustasemete kirjeldused.

	B-keel: II kooliaste	B-keel: III kooliaste
SÕMAJÄRG LAUSES	Sõnajärg lihtlauses. <i>Satzklammer</i> modaaltepusõnade, lahutatava eesliitega tepusõnade ja ajavormi <i>Perfekt</i> kasutamise korral: Er will nach Hamburg kommen. Wir fangen um zwei Uhr an. Er hat drei Jahre in Berlin gelebt.	Sõnajärg kõrvallauses: <i>Ich rufe nicht an, weil ich keine Zeit habe.</i> Aja- ja kohamääruste järjestus lauses Ich fahre morgen nach Berlin.
LAUSE	Lihtlause - jaatav, eitav lause, küsi- ja käsklause: Ich suche die Bahnhofstraße. Wann sehen wir uns? Setz dich, bitte! Nimmst du Kaffee oder Tee? Liitlauseid rinnastavate sidesõnadega: <i>Ich trinke Tee und meine Mutter trinkt Kaffee.</i>	Liitlause: kõrvallause alistavate sidesõnadega <i>weil, dass, wenn:</i> Wenn es nicht regnet, können wir gehen. Ich weiß, dass er kommt.
TEGUSÕNA PÖÖRAMINE	Präsens; <i>Perfekt</i> . Kasutatavamad tepusõnad; <i>Präteritum: sein, haben +</i> modaaltepusõnad (<i>müssen,</i>	<i>Perfekt;</i> <i>Präteritum.</i> Abi- ja modaaltepusõnad; <i>Konjunktiv II: haben: Ich hätte gern ...</i> (kindla väljendina.)

	<i>können, wollen</i>) 1. ja 3. pöördes; käskiv kõneviis (2. pööre): <i>Entschuldigen Sie!</i> (püsiväljendina).	
TEGUSÕNA	Modaaltepusõnad: mögen (ich mag, ich möchte), dürfen, können, müssen, wollen; kasutatavamad lahutatava eesliitega tepusõnad; abitepusõnad: <i>sein, haben</i> .	Modaaltepusõna: <i>sollen</i> ; kasutatavamad enesekohased tepusõnad; kasutatavamate tepusõnade rektsioon
NIMISÕNA JA ARTIKKEL	Nimisõna sugu, mitmus, käänamine: <i>Nominativ, Akkusativ</i> ; <i>Dativ</i> kindlates väljendites <i>in der Schweiz, am Montag</i> ; määrav ja umbmäärane artikkel, artikli puudumine; eitussõna <i>kein</i> .	Käänamine: <i>Dativ</i> <i>Demonstrativartikel: dieser</i> Wer ist dieser Mann? <i>Indefinitartikel: jeder, viele, etwas, was...</i> Auf dem Fest waren viele Leute.
OMADUSSÕNA A	Omadussõna öeldistaitena ja määrsõnalisel kasutuses: Ich bin klug. Er lernt gut.	Omadussõna täendina: käänamine määrava ja umbmäärase artikliga: <i>Nominativ, Akkusativ</i> ; kasutatavamate omadussõnade kesk- ja ülivõrre
ASESÕNA	Isikuline asesõna. Käänamine: <i>Nominativ, Akkusativ</i> ; omastav asesõna (<i>mein, dein</i>); küsimine asesõna <i>Wer? Was? Wie viel?...</i> ; näitav asesõna (<i>der/ das/ die</i>); umbmäärane asesõna (<i>viele, nichts, etwas, ...</i>); umbisikuline asesõna <i>es</i> püsiväljendites <i>Wie geht es?</i>	Isikuline asesõna: käänamine: <i>Dativ</i> ; omastav asesõna; umbmäärane asesõna <i>man</i> ; küsimine asesõna <i>welcher/es/e, was für ein/e</i> (<i>Nominativ, Akkusativ</i>); umbisikuline asesõna <i>es</i> ; näitav asesõna: <i>dieser (Welcher Stuhl gefällt dir?) – Dieser gefällt mir gut</i> ; siduv asesõna <i>der/ das/ die</i> (<i>Nominativ, Akkusativ</i>).
AEGA VÄLJENDAVA D EESSÕNAD	Püsiväljendid: <i>am Montag, in der ersten Stunde, 20 vor drei, um fünf Uhr, ...</i>	Enam kasutatavad eessõnad ja eessõnalisel väljendid: Ab Montag habe ich wieder mehr Zeit. Ich mache seit drei Jahren Motosport. Was machst du an/ zu Ostern? ...
KOHTA VÄLJENDAVA D EESSÕNAD	Püsiväljendid: <i>in Estland, nach Berlin, aus Deutschland, ...</i>	Eessõnad akkusatiivi ja daativiga (<i>Wechselpräpositionen</i>): Stell den Wagen vor das Haus. Der Wagen steht vor dem Haus. ...
MUUD EESSÕNAD	Ich fahre mit dem Bus. Das brauche ich für Sport. ...	Wir gehen zu Fuß. Die Jacke ist aus Leder. ...

ARV SÕNA	Põhiarvsõna (1–100): Es ist jetzt fünf. Es kostet drei Euro. Järgarvsõna: kuupäev: Heute ist der zwölfte Juli. ...	Põhi- ja järgarvsõnad, lihtmurrud, kellaeg, arvsõnad enam kasutatavate mõõtühikutega Heute haben wir 20 Grad. Ich bin 1997 geboren. Ein Viertel vom Kuchen ist noch da. Der dritte Film hat mir am besten gefallen. Ich habe gestern zweimal angerufen. ...
SIDE SÕNA	Rinnastavad sidesõnad: <i>und, und auch, oder, aber.</i>	Alistavad sidesõnad: <i>weil, dass, wenn.</i>
SIDUVAD MÄÄRSÕNAD SÕNA	Zuerst waren wir in Berlin, dann in Dresden.	Ich war krank. Deshalb konnte ich nicht kommen.
TULETUS	Liitsõnade moodustamine: <i>hellblau, Schneemann, Schwimmbad, ...</i> enam kasutatavad tegusõnade liited: <i>mitspielen, ...</i>	Enam kasutatavad nimi-, omadus- ja tegusõnade tuletusliited: <i>Schwimmer, Verkäuferin, freundlich abfahren¹, anrufen,...</i>

II KOOLIASTE

SAKSA KEELE AINEKAVA 6.KLASSILE (B-KEEL)

3 tundi nädalas, 105 tundi aastas

Õpitulemused

6. klassi lõpetaja:

- 1) saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 2) 2) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kool) kirjeldamiseks;
- 3) reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- 4) on omandanud esmased teadmised õpitava keele kultuuriruumist;
- 5) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 6) seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas.

Keeleoskuse hea tase 6. klassi lõpus:

Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
A1.2.	A.1.2.	A 1.2.	A1.2.

vt Euroopa keeleõppe raamdokument HM koduleheküljelt

<http://www.hm.ee/index.php?044980>

Õppesisu

Teemavaldkonnad:

MINA JA TEISED: Enese ja kaaslaste tutvustus; enesetunne; välimuse kirjeldus; ühised tegevused.

KODU JA LÄHIÜMBRUS: Pere liikmed ja sugulased, pereliikmete tegevusalad, kodu asukoht.

SAARLUS: Minu kodusaar

KODUKOHT EESTI: Riik, pealinn, rahvused, aastaajad, ilm.

IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ: Lihtsamad tegevused kodus, koolis, nendega seonduvad esemed.

VABA AEG: Lemmiktegevused ja nende eelistus.

Keeleteadmised

LAUSEÕPETUS: tähestik; suur ja väike algustäht; öeldise asukoht lauses; käskiv kõne; häälde

TEGUSÕNA: tegusõna pööramine; lahutatav eesliide;

NIMISÕNA: nimisõnade sugu; määrav ja umbmäärane artikkel; osastav käänne; mitmus

ASESÕNA: isikuline, omastav asesõna; umbisikuline „es“

ARVSÕNA: arvud 1-100; kuupäev, aastaarvud; kellaajad

SÕNATULETUS: liitnimisõnade moodustamine

OMADUSSÕNA: värvid, isikuomadused

Lõiming, läbivad teemad, pädevused

Lõiming teiste valdkondadega toimub ainesisu seostamisel olemasolevate oskustega ja varem õpituga

Võõrkeeleõppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti.

Teemade käsitlemine paralleelselt *emakeelega*:

enese ja kaaslaste tutvustus; pere; sõbrad; kodukohta kirjeldus - saarlus; Eesti; Saksamaa;

liiklus; transport; asutused linnas; teater, muusika, kino; Euroopa liit; Euroopa

keeleportfell; internet; enesetunne, tervis. Lauseõpetus: tähestik; suur ja väike täht; liht- ja

liitlauselause; käskiv kõne; sidesõnad; ainsus ja mitmus; käänded; nimisõna; omadussõna;

omadussõna võrdlusastmed; arvsõna; isikulised ja omastavad asesõnad, enam kasutatavad

eessõnad; levinumad koha- ja ajamäärsõnad, hulgamäärsõnad; tegusõnade olevik, minevik ja .

Matemaatikapädevuse rakendamine keeleteemade juures: põhiarvud; järgarvud;

telefoninumbrid; aadress; arvutustehted; raha; kuupäev, aastaarv

Muusika- ja kunstipädevusega puututakse kokku järgmistele keeleteemade juures:

värvid; riikide kultuur, muusika ja kunst; kino, teater, kontserdid

Inimeseõpetuses paralleelselt teemade käsitlemine:

perekond, sõprus; iseloomujooned; vaba aeg ja harrastused; kodukoht, eestlus ja saarlus, tavapäeva toimingud kodus ja koolis; enesetunne ja tervis; ohutu liiklemine
Loodusõpetuse, geograafia ja bioloogiaga puututakse kokku järgmiste teemade käsitlemisel: Eesti ja Saksamaa – asukoht, pealinn, linnad, suuremad veekogud, rahvaarv jne; kodukoha tutvustamine; kehaosad ja nende funktsioonid
Ühiskonnaõpetuse lõiming keeleteemade juures: Eesti; kodukoht - saarlus; Saksamaa – rahvus, keel, tolerantne suhtumine teistesse rahvustesse; Euroopa Liit; Euroopa keeleportfell; elukutsevalik; perekond.
Tehnoloogiapädevus areneb arvatult kasutades: suhtlemine, tööde vormistamine, info otsimine.

Ettevõtlikkuspädevus: omandatud teadmiste kasutamine erinevates olukordades.

Suhtluspädevus: selge eneseväljendamine on võõrkeeledõppe keskne pädevus. Võõrkeeledõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloome oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes. Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa, mida õpetatakse integreeritult.

Sotsiaalne pädevus: koostöö tegemine.

Enesemääratluspädevus: avalik esinemine.

Õppetegevused

6. klassis suunab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema nii kõnes kui kirjas, väljendama oma arvamust, tundeid ja mõtteid. Suulise suhtluse kõrval arendatakse kirjalikku väljendusoskust. Jätkub põhisoonavara laiendamine, lõimitud aineõpet (nt loodusained, ühiskonnaõpetus, kunstiõpetus, muusikaõpetus) toetava õppesisu, nähtava keeleteo, ainesoonavara ja keele õigele kasutusele innustavate tööülesannete kaudu. Suuremat tähelepanu pööratakse korrektsele keelekasutusele.

Õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema, arendatakse aineteksti mõistmise oskust, kriitilist mõtlemist ja loominguilisust suulise kõne ja eakohaste ainetekstide kaudu ning koostöös kaaslaste ja õpetajaga. Õpilasi suunatakse kasutama õpiku- ja koolisõnastikke, lugema infomaterjale, autentseid ja e-tekste. Suulist suhtlemisoskust arendatakse paaris- ja rühmatöödega, sh mänguliste harjutuste ja rollimängudega. Õpitakse väljendama oma suhtumist ja eelistusi ning põhjendama oma arvamust. Suulist kõnet kasutatakse rühmas eakaaslastega, õpetajaga, võimalusel õpitava keele ja kultuuri kandjaga väljastpoolt kooli.

Kirjutamisoskuse arendamisel kasutatakse loovusharjutusi, sõnamänge, malle. Õpitakse kirjutama nt teateid, kirjeldusi, lühijuttu. Pööratakse tähelepanu lausele, teksti osadele ja tekstile kui tervikule. Õpilane tutvub õpitavas keeles ilmunud eakohase, aine- ja keeleõpet toetava ning huvipakkuva lugemismaterjali, telesaadete, filmide, e-materjalidega.

Hindamine

Hindamisel kasutatakse mitmesuguseid meetodeid, hindamisvahendeid ja -viise. Kasutatakse nii kujundavat hindamist kui kokkuvõtvat hindamist, mida kombineeritakse suulise või kirjaliku tagasi-/edasisidega; hinnangutega. B-keeles hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult ning õpilane saab õppetöö käigus tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Ülesande eesmärgist lähtuvalt hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust). Hindamiskriteeriumid arvestavad osaoskuste omandamist.

Kujundava hindamise käigus seavad õpilased koos kaaslaste ja õpetajaga endale õpieesmärke ning sõnastavad, mille nad on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peavad nad veel tööd tegema. Õpilane annab õpetaja juhendamisel õppeprotsessile ja oma tööle hinnangu õpitavas keeles ka siis, kui ta eneseväljendusoskus on piiratud. Õpilasel peab olema võimalus saada tagasisidet oma keeleoskustaseme kohta. Võõrkeele õpetaja tutvustab õpilastele hindamise aluseid õpetatavas aines õppeaasta ja/või veerandi alguses, sest õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Hindamise täpsem kord on ära toodud ka iga võõrkeeleõpetaja ainekaardis.

III KOOLIASTE

SAKSA KEELE AINEKAVA 7.KLASSILE (B-KEEL)

3 tundi nädalas, 105 tundi aastas

Õpitulemused

7. klassi lõpetaja:

Kuulamine:

- *Õpilane tunneb väga aeglates ja selges kõnes ära õpitud sõnad ja fraasid
- *Reageerib pöördumisele adekvaatselt (nt tervitus, tööjuhised)
- *Tunneb rahvusvaheliselt kasutatavaid lähedase hääldusega sõnu (film, takso)

Lugemine:

- *Õpilane tunneb õpitava keele tähemärke
- *Tunneb tekstis ära tuttavad nimed, sõnad ja fraasid
- *Loeb sõnu fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses

Rääkimine:

- *Õpilane oskab vastata väga lihtsatele küsimustele ning esitada samalaadseid küsimusi õpitud sõnavara ja lausemallide piires
- *Vajab vestluskaaslase abi, võib toetuda emakeelele ja zestidele

Kirjutamine:

- *Õpilane tunneb õpitava keele kirjatahti, valdab kirjatehnikat, oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada.
- *Oskab kirjutada isikuandmeid
- *Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel

Õppesisu

Teemavaldkonnad

Koolivaheaeg. Tegevuse ja ilm vaheajal.

Igapäevaelu. Kool ja õppimine. Hoolsad ja laisad õpilased.

Probleemid. Haigused. Kehaosad.

Minu pere ja kodu. Minu tuba.

Vaba aeg. Lemmiktegevused. Kino.

Sport ja sportlased. Spordistaarid- ja fännid

Tüdrukud ja poisid. Tüüpiline tüdruk, tüüpiline poiss.

Jõulud. Mida kinkida?

Keeleteadmised

Tegusõna:

*modaalteigusõna pööramine olevikus ja lihtminevikus

*enesekohalise teigusõna pööramine

*teigusõnade haben ja sein pööramine minevikus

* teigusõnade põhivormid

*täismineviku moodustamine

*käskiva kv. moodustamine

Nimisõna:

*nimisõna käänamine määrava artikliga

*nimisõna käänamine umbmäärase artikliga

*liitnimisõnade moodustamine

Omadussõna:

*võrdlusastmete moodustamine

*omadussõna pärast määravat artiklit

*omadussõna pärast umbmäärast artiklit

Asesõna:

*Isikuline asesõna

*omastav asesõna

Eessõnad: an, auf, hinter, neben, in, über, unter, vor, zwischen kasutamine daativis ja akusatiivis

Lauseehitus.

*sõnade järjekord jutustavas lauses

*W- küsimused

*sõnade järjekord liitlauses sedesõnade **wenn ja weil** kasutamise korral.

Lõiming, läbivad teemad, pädevused

Lõiming teiste valdkondadega toimub ainesisu seostamisel olemasolevate oskustega ja varem õpituga.

Võõrkeeleeõppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti.

Teemade käsitlemine paralleelselt *emakeelega*:

enese ja kaaslase tutvustus; pere; sõbrad; kodukoha kirjeldus - saarlus; Eesti; Saksamaa; liiklus; transport; asutused linnas; teater, muusika, kino; Euroopa liit; Euroopa keeleportfell,; internet; enesetunne, tervis. Lauseõpetus: tähestik; suur ja väike täht; liht- ja liitlauselause; käskiv kõne; sidesõnad; ainsus ja mitmus; käänded; nimisõna; omadussõna; omadussõna võrdlusastmed; arvsõna; isikulised ja omastavad asesõnad, enam kasutatavad eessõnad ; levinumad koha-ja ajamäärsõnad, hulgamäärsõnad; tegusõnade olevik, minevik ja .

Matemaatikapädevuse rakendamine keeleteemade juures: põhiarvud ; järgarvud; telefoninumbrid; aadress; arvutustehted; raha; kuupäev, aastaarv

Muusika- ja kunstipädevusega puututakse kokku järgmiste keeleteemade juures:

värvid; riikide kultuur, muusika ja kunst; kino, teater, kontserdid

Inimeseõpetuses paralleelselt teemade käsitlemine:

perekond, sõprus; iseloomujooned; vaba aeg ja harrastused; kodukoht, eestlus ja saarlus, tavapäeva toimingud kodus ja koolis; enesetunne ja tervis; ohutu liiklemine

Loodusõpetuse, geograafia ja bioloogiaga puututakse kokku järgmiste teemade käsitlemisel: Eesti ja Saksamaa – asukoht, pealinn, linnad, suuremad veekogud, rahvaarv jne; kodukoha tutvustamine; kehaosad ja nende funktsioonid

Ühiskonnaõpetuse lõiming keeleteemade juures: Eesti; kodukoht - saarlus; Saksamaa – rahvus, keel, tolerantne suhtumine teistesse rahvustesse; Euroopa Liit; Euroopa keeleportfell; elukutsevalik; perekond.

Tehnoloogiapädevus areneb arvutit kasutades: suhtlemine, tööde vormistamine, info otsimine.

Ettevõtlikkuspädevus: omandatud teadmiste kasutamine erinevates olukordades.

Suhtluspädevus: selge eneseväljendamine on võõrkeeleeõppe keskne pädevus. Võõrkeeleeõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloomete oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes. Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa, mida õpetatakse integreeritult.

Sotsiaalne pädevus: koostöö tegemine.

Enesemääratluspädevus: avalik esinemine.

Õppetegevus

Oluline on julgustada õpilast võõrkeeles suhtlema. Kõiki osaoskusi arendatakse võrdselt, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjaliku suhtluse mahtu. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilased õpivad lähenema keeleeõppele analüüsivalt, õppides kõrvutama eri keelte sarnasusi ja erinevusi. Teemade käsitlemisel pööratakse tähelepanu kultuuride tundmaõppimisele ja kõrvutamisele oma kultuuriga, rõhutades kõigi kultuuride omanäolisust ja väärtuslikkust.

Osaoskuste arendamiseks sobivad:

- *eri liiki eakohaste tekstide lugemine ja kuulamine
- *adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine
- *loovtööde kirjutamine (sõnumid, postkaardid, isiklikud kirjad, kuulutused)
- *projektitööd
- *lühiettekanded (pildikirjeldud, hobide tutvustamine)
- *rolli-ja suhtlusmängud
- *info otsimine erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt sõnaraamatud, internet)

Hindamine

Hindamisel kasutatakse mitmesuguseid meetodeid, hindamisvahendeid ja -viise. Kasutatakse nii kujundavat hindamist kui kokkuvõtvat hindamist, mida kombineeritakse suulise või kirjaliku tagasi-/edasisidega; hinnangutega. B-keeles hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult ning õpilane saab õppetöö käigus tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Ülesande eesmärgist lähtuvalt hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust).

Hindamiskriteeriumid arvestavad osaoskuste omandamist.

Kujundava hindamise käigus seavad õpilased koos kaaslaste ja õpetajaga endale õpieesmärgid ning sõnastavad, mille nad on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peavad nad veel tööd tegema. Õpilane annab õpetaja juhendamisel õppeprotsessile ja oma tööle hinnangu õpitavas keeles ka siis, kui ta eneseväljendusoskus on piiratud. Õpilasel peab olema võimalus saada tagasisidet oma keeleoskustaseme kohta. Võõrkeele õpetaja tutvustab õpilastele hindamise aluseid õpetatavas aines õppeaasta ja/või veerandi alguses, sest õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Hindamise täpsem kord on ära toodud ka iga võõrkeeleõpetaja ainekaardis.

SAKSA KEELE AINEKAVA 8.KLASSILE (B-KEEL)

3 tundi nädalas, 105 tundi aastas

Õpitulemused

8. klassi lõpetaja:

1. tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena rääkiva kõnelejaga;
2. saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
3. mõistab õpitud temaatika piirides olulist;
4. kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
5. hangib infot erinevatest võõrkeelsetest infoallikatest;
6. on omandanud esmased teadmised õpitava keele maa kultuuriloost;

ÕPPESISU

Teemavaldkonnad:

MINA JA TEISED: Iseloom, välimus, suhted sõpradega ja lähikondsetega, ühised tegevused, viisakas käitumine.

KODU JA LÄHIÜMBRUSM, SAARLUS: Kodu ja koduümbrus, igapäevased kodused tööd ja tegemised.

KODUKOHT EESTI: , Eesti loodus, keskkonnakaitse; käitumine looduses.

RIIGID JA NENDE KUTUUR: Õpitavat keelt kõnelevad maad, vaatamisväärsused, loodus tähtpäevad ja kombed, mõned tuntumad sündmused, saavutused ning nendega seotud nimed. ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad, riigid ja rahvused

IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ: Kodused toimingud, söögikorrad, liiklus, halvad harjumused, hügieeniharjumused; turvaline liiklemine, ; poes käik, kool ja klass, koolipäev, õppeained; ametid.

VABA AEG: Huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid, mobiiltelefon, arvuti.

Keeleteadmised

Nimisõna: õpitud nimisõnade ainsus ja mitmus; nimisõnade käänamine (Nominativ, Akkusativ, Dativ, Genitiv);

Arvsõnad ja mõõtühikud: põhi- ja järgarvud, kellaaeg, kuupäev, aasta; pikkus, kaal, kaugus;

Asesõna: omastavad asesõnad, nende kasutamine ja käänamine (Nominativ, Akkusativ); küsivad asesõnad, siduvad asesõnad (Nominativ, Dativ);

Tegusõna: põhitegusõnad ja abitegusõnad (haben, sein, werden), enesekohased tegusõnad, tegusõna pööramine kindla kõneviisi aktiivis, ajavormide moodustamine ja kasutamine; kasutatavamate tegusõnade rektsioon;

Määrsõna: tähtsamad kohta, aega ja viisi väljendavad määrsõnad;

Eessõna: eessõnad daativi ja akusatiiviga, daativiga (aus, bei, mit, nach, seit, von, zu), akusatiiviga (durch, für, gegen, ohne, um);

Sidesõnad: rinnastavad sidesõnad ja siduvad määrsõnad (und, oder, aber, doch, denn, deshalb), alistavad sidesõnad (dass, als, wenn, weil), siduvad asesõnad (der, die, das);

Lauseõpetus: lihtlause; jaatavad, eitavad ja küsilauseid; lausemudelid öeldise pöördelise vormi asukoha järgi;

Sõnatuletus: liitsõnade moodustamine, ees- ja järelliited, arvsõnade tuletusliited;

Õigekiri: suur ja väike algustäht; punkt, küsi- ja hüüumärk lause lõpus; koma loetelus ja liitlauses.

Lõiming, läbivad teemad, pädevused

Lõiming teiste valdkondadega toimub ainesisu seostamisel olemasolevate oskustega ja varem õpituga.

Võõrkeeleeõppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti.

Teemade käsitlemine paralleelselt *emakeelega*:

enese ja kaaslaste tutvustus; pere; sõbrad; kodukohta kirjeldus - saarlus; Eesti; Saksamaa; liiklus; transport; asutused linnas; teater, muusika, kino; Euroopa liit; Euroopa keeleportfell; internet; enesetunne, tervis. Lauseõpetus: tähestik; suur ja väike täht; liht- ja liitlauselause; käskiv kõne; sidesõnad; ainsus ja mitmus; käänded; nimisõna; omadussõna; omadussõna võrdlusastmed; arvsõna; isikulised ja omastavad asesõnad, enam kasutatavad eessõnad; levinumad koha- ja ajamäärsõnad, hulgamäärsõnad; tegusõnade olevik, minevik ja .

Matemaatikapädevuse rakendamine keeleteemade juures: põhiarvud; järgarvud; telefoninumbrid; aadress; arvutustehted; raha; kuupäev, aastaarv

Muusika- ja kunstipädevusega puututakse kokku järgmiste keeleteemade juures:

värvid; riikide kultuur, muusika ja kunst; kino, teater, kontserdid

Inimeseõpetuses paralleelselt teemade käsitlemine:

perekond, sõprus; iseloomujooned; vaba aeg ja harrastused; kodukoht, eestlus ja saarlus, tavapäeva toimingud kodus ja koolis; enesetunne ja tervis; ohutu liiklemine

Loodusõpetuse, geograafia ja bioloogiaga puututakse kokku järgmiste teemade käsitlemisel: Eesti ja Saksamaa – asukoht, pealinn, linnad, suuremad veekogud, rahvaarv jne; kodukohta tutvustamine; kehaosad ja nende funktsioonid

Ühiskonnaõpetuse lõiming keeleteemade juures: Eesti; kodukoht - saarlus; Saksamaa – rahvus, keel, tolerantne suhtumine teistesse rahvustesse; Euroopa Liit; Euroopa keeleportfell; elukutsevalik; perekond.

Tehnoloogiapädevus areneb arvutit kasutades: suhtlemine, tööde vormistamine, info otsimine.

Ettevõtlikkuspädevus: omandatud teadmiste kasutamine erinevates olukordades.

Suhtluspädevus: selge eneseväljendamine on võõrkeeleeõppe keskne pädevus. Võõrkeeleeõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloomise oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeletes. Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa, mida õpetatakse integreeritult.

Sotsiaalne pädevus: koostöö tegemine.

Enesemääratluspädevus: avalik esinemine.

Õppetegevus

Õpimotivatsiooni säilitamiseks ja tulemuslikumaks õppimiseks kasutatakse erinevaid töömeetodeid (Paaris- ja rühmatöö, rollimäng, intervjuerimine, dramatiseering jms) ning meediavahendeid.

Õppimise käigus õpitakse tundma õpistrateegiaid, mis aitavad edaspidi iseseisvalt töötada, kujunevad eeldused teiste võõrkeelte kiiremaks õppimiseks. Kuulamis- ja lugemisstrateegiate arendamine, töö sõnavaraga, sõnaraamatutega, kuid ka mälu- ja kognitiivsete strateegiate tundmaõppimine, aitavad õpilasel keelelist infot kiiremini ja kindlamalt meelde jätta.

Hindamine

Hindamisel kasutatakse mitmesuguseid meetodeid, hindamisvahendeid ja -viise. Kasutatakse nii kujundavat hindamist kui kokkuvõtvat hindamist, mida kombineeritakse suulise või kirjaliku tagasi-/edasisidega; hinnangutega. B-keeles hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult ning õpilane saab õppetöö käigus tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Ülesande eesmärgist lähtuvalt hinnatakse kas ühte kindlat või mitut

keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust).

Hindamiskriteeriumid arvestavad osaoskuste omandamist.

Kujundava hindamise käigus seavad õpilased koos kaaslaste ja õpetajaga endale õpieesmärged ning sõnastavad, mille nad on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peavad nad veel tööd tegema. Õpilane annab õpetaja juhendamisel õppeprotsessile ja oma tööle hinnangu õpitavas keeles ka siis, kui ta eneseväljendusoskus on piiratud. Õpilasel peab olema võimalus saada tagasisidet oma keeleoskustaseme kohta. Võõrkeele õpetaja tutvustab õpilastele hindamise aluseid õpetatavas aines õppeaasta ja/või veerandi alguses, sest õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Hindamise täpsem kord on ära toodud ka iga võõrkeeleõpetaja ainekaardis.

SAKSA KEELE AINEKAVA 9.KLASSILE (B-KEEL)

3 tundi nädalas, 105 tundi aastas

Õpitulemused

Kuulamisel mõistab põhikooli lõpetaja kuuldu sisu, kasutades vastavalt kuulamisülesandele või vajadusele globaalset, selektiivset või detailset kuulamist;

Kõnelemisel põhikooli lõpetaja:

oskab esitada lihtsat seotud teksti käsitletud temaatika piires loetu, kuuldu või kogetu edasiandmiseks järgmises vormis: teade, kokkuvõte, lühireferaat, ümberjutustus, pildikirjeldus; osaleb vestluses, mis võib toimuda suunatud vestluse, suhtlussituatsiooni, rollimängu, intervjuu vormis.

Lugemisel mõistab põhikoolilõpetaja loetu sisu, kasutades vastavalt lugemisülesandele või vajadusele globaalset, selektiivset või detailset lugemist.

Kirjutamisel oskab põhikooli lõpetaja kirjutada lihtsat seotud teksti: isiklik kiri, õnnitlus-, tervitus-,

tänukaart, küllakutse, teade, lühiessee, lühireferaat.

Saksa keele oskuse hea tase 9. klassi lõpus:

	Kuulamin	Lugemin	Rääkimin	Kirjutamine
Saksa keel	A2.2	A2.2	A2.2	A2.2

Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
A2.2	A2.2	A2.2	A2.2
Mõistab selget ja aeglast kõnet.	Mõistab lühikesi ja tuttavaid tekste	Saab hakkama igapäevastes	Oskab teha märkmeid ja koostada lihtsat

Mõistab selgelt ja aeglaselt hääldatud fraase jm. väljendeid, mis seostuvad esmatahtsate eluvaldkondadega. (nt. isiku- ja pereteave, sisseostud, kodukoht, töö).	lihtsatel teemadel, kui keelekasutus sarnaneb tema igapäevaelus sageli ettetulevaga; samuti tekste, mis sisaldavad sageli kasutatavaid ja rahvusvahelise levikuga sõnu.	suhtlusolukordades, mis nõuavad otsust ja lihtsat infovahetust tuttavatel teemadel. Oskab kaasa rääkida, kuid vestlust ise juhtida veel ei oska. Oskab kasutada õpitud, et kirjeldada oma perekonda ja teisi inimesi, elutingimusi, hariduslikku tagapõhja, praegust või eelmist tööd,	isiklikku kirja.
--	---	--	------------------

ÕPPEISISU

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad

MINA: isiksus, iseloom, huvid.

PEREKOND JA KODU: suhted perekonnas, ühistegevused, taskuraha.

SÕBRAD: suhted sõpradega, konfliktid ja nende lahendamine.

KESKKOND, KODUKOHT, EESTI: keskkonnasõbralik käitumine; kodukoht; Eestimaa loodus ja vaatamisväärsused. Saarlus.

MAAILM: Euroopa maad.

ÕPITAVAT KEELT KÕNELEVAD MAAD: kultuuritavad, kombed.

IGAPÄEVASED TEGEVUSED: kodused majapidamistööd, söömine, liiklemine

ÕPPIMINE JA TÖÖ: õpioskused, edasiõppimine, kutsevalik, tulevane töö.

HARRASTUSED JA KULTUUR: teater, kollektioneerimine, ajakirjandus, internet.

Keeleteadmised saksa keeles:

nimisõna: õpitud nimisõnade ainsus ja mitmus; nimisõna käänamine (Nominativ, Akkusativ, Dativ);

artikkel: umbmäärane ja määrav artikkel, artikli puudumine; artikli kasutamise tähtsamad juhud; Omadussõna täiendina ja öeldistäitena; võrdlusastmed;

arvsõnad ja mõõtühikud: põhi- ja järgarvud, kellaeg, kuupäev, aasta;

asesõna: isikulised asesõnad ja nende käänamine (Nominativ, Akkusativ, Dativ); omastavad

asesõnad, nende käänamine ja kasutamine (Nominativ, Akkusativ); näitavad asesõnad;

umbmäärased asesõnad (man, niemand, etwas, nichts, alles); küsivad asesõnad; siduvad asesõnad (Nominativ, Akkusativ);

tegusõna: põhitegusõnad ja abitegusõnad, modaaltegusõnad, enesekohased tegusõnad, tegusõnad lahutatavate ja lahutamatu eesliidetega, tegusõna pööramine, nõrgad ja tugevad verbid, ajavormide

(Präsens, Präteritum, Perfekt) moodustamine ja kasutamine, käskiv kõneviis, kasutatavamate tegusõnade rektsioon;

määrsõna: tähtsamad kohta, aega ja viisi väljendavad määrsõnad;

eessõna: eessõnad daativi ja akusatiiviga, daativiga (aus, bei, mit, nach, seit, von, zu), akusatiiviga (durch, für, gegen, ohne, um);

sidesõnad: rinnastavad sidesõnad ja siduvad määrsõnad (und, oder, aber, doch, denn, deshalb),

alistavad sidesõnad (dass, als, wenn, weil), siduvad asesõnad (der, die, das);

lauseõpetus: lihtlause; jaatavad, eitavad ja küsilauseid; lausemudelid öeldise pöördelise vormi asukoha järgi;

sõnatuletus: liitsõnade moodustamine, ees- ja järelliited, arvsõnade tuletusliited;

õigekiri: suur ja väike algustäht; punkt, küsi- ja hüüumärk lause lõpus; koma loetelus ja liitlauses.

Lõiming, läbivad teemad, pädevused

Lõiming teiste valdkondadega toimub ainesisu seostamisel olemasolevate oskustega ja varem õpituga. Väga oluline on ka paralleelide loomine A-keelele.

Võõrkeeleõppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti.

Teemade käsitlemine paralleelselt *emakeelele*:

enese ja kaaslaste tutvustus; pere; sõbrad; kodukohta kirjeldus - saarlus; Eesti; Saksamaa; liiklus; transport; asutused linnas; teater, muusika, kino; Euroopa liit; Euroopa keeleportfell; internet; enesetunne, tervis. Lauseõpetus: tähestik; suur ja väike täht; liht- ja liitlauselause; käskiv kõne; sidesõnad; ainsus ja mitmus; käänded; nimisõna; omadussõna; omadussõna võrdlusastmed; arvsõna; isikulised ja omastavad asesõnad, enam kasutatavad eessõnad; levinumad koha- ja ajamäärsõnad, hulgamäärsõnad; tegusõnade olevik, minevik ja .

Matemaatikapädevuse rakendamine keeleteemade juures: põhiarvud; järgarvud; telefoninumbrid; aadress; arvutustehted; raha; kuupäev, aastaarv

Muusika- ja kunstipädevusega puututakse kokku järgmiste keeleteemade juures:

värvid; riikide kultuur, muusika ja kunst; kino, teater, kontserdid

Inimeseõpetuses paralleelselt teemade käsitlemine:

perekond, sõprus; iseloomujooned; vaba aeg ja harrastused; kodukoht, eestlus ja saarlus, tavapäeva toimingud kodus ja koolis; enesetunne ja tervis; ohutu liiklemine

Loodusõpetuse, geograafia ja bioloogiaga puututakse kokku järgmiste teemade käsitlemisel: Eesti ja Saksamaa – asukoht, pealinn, linnad, suuremad veekogud, rahvaarv jne; kodukohta tutvustamine; kehaosad ja nende funktsioonid

Ühiskonnaõpetuse lõiming keeleteemade juures: Eesti; kodukoht - saarlus; Saksamaa – rahvus, keel, tolerantne suhtumine teistesse rahvustesse; Euroopa Liit; Euroopa keeleportfell; elukutsevalik; perekond.

Tehnoloogiapädevus areneb arvutit kasutades: suhtlemine, tööde vormistamine, info otsimine.

Ettevõtlikkuspädevus: omandatud teadmiste kasutamine erinevates olukordades.

Õppetegevus

Õpimotivatsiooni säilitamiseks ja tulemuslikumaks õppimiseks kasutatakse erinevaid töömeetodeid (Paaris- ja rühmatöö, rollimäng, intervjuerimine, dramatiseering jms) ning meediavahendeid.

Õppimise käigus õpitakse tundma õpistrateegiaid, mis aitavad edaspidi iseseisvalt töötada, kujunevad eeldused teiste võõrkeelte kiiremaks õppimiseks. Kuulamis- ja lugemisstrateegiate arendamine, töö sõnavaraga, sõnaraamatutega, kuid ka mälu- ja kognitiivsete strateegiate tundmaõppimine, aitavad õpilasel keelelist infot kiiremini ja kindlamalt meelde jätta.

Hindamine

Hindamisel kasutatakse mitmesuguseid meetodeid, hindamisvahendeid ja -viise. Kasutatakse nii kujundavat hindamist kui kokkuvõtvat hindamist, mida kombineeritakse suulise või kirjaliku tagasi-/edasisidega; hinnangutega. B-keeles hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult ning õpilane saab õppetöö käigus tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Ülesande eesmärgist lähtuvalt hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust).

Hindamiskriteeriumid arvestavad osaoskuste omandamist.

Kujundava hindamise käigus seavad õpilased koos kaaslaste ja õpetajaga endale õpieesmärgid ning sõnastavad, mille nad on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peavad nad veel tööd tegema. Õpilane annab õpetaja juhendamisel õppeprotsessile ja oma tööle hinnangu õpitavas keeles ka siis, kui ta eneseväljendusoskus on piiratud. Õpilasel peab olema võimalus saada tagasisidet oma keeleoskustaseme kohta. Võõrkeele õpetaja tutvustab õpilastele hindamise aluseid õpetatavas aines õppeaasta ja/või veerandi alguses, sest õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Hindamise täpsem kord on ära toodud ka iga võõrkeeleõpetaja ainekaardis.

Keeleteadmised: hiina keel B-keelena

Hiina keelt õpitakse A-keelega ehk inglise keele vahendusel. B-võõrkeele õpetusega taotletakse, et õpilane:

1. saavutab keeleoskuse taseme, mis võimaldab tal igapäevastes suhtlusolukordades toime tulla ja eriline rõhk on hiina keele tähemärkide omandamisel.
2. huvitub võõrkeelte õppimisest ning nende kaudu silmaringi laiendamisest;
3. omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
4. unneb erinevaid võõrkeelte õppimise strateegiaid ning oskab neid iseseisvalt kasutada;
5. huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
6. oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (n.t teatmeteosed, sõnaraamatud, Internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes

II KOOLIASTE

HIINA KEELE AINEKAVA 6. -9. KLASSIDELE (B-KEEL)

3 tundi nädalas, 105 tundi aastas

Õpitulemused

9. klassi lõpetaja:

- 1) saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 2) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kool) kirjeldamiseks;
- 3) reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- 4) on omandanud esmased teadmised õpitava keele kultuuriruumist;
- 5) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 6) seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas.

ÕPPESISU

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad

The objectives of learning:

1. learn how to pronounce Chinese characters by pinyin and tones.
2. learn some simple greetings in Chinese
3. learn to introduce the basic information to others

Teemad:

You and I

My family

Food

School Life

Time and Weather

Job

Hobby

Transport and Travel

Grammatika

1. Hello

2. How are you? I'm fine.

3. What's sb.'s name? Sb.'s name is...

4. What's sb.'s nationality? Sb.'s nationality is...

5. Where is sb.'s home? Sb.'s home is in....

6. Is this/ that sb? This/ That is/ isn't sb.

7. Dose sb. have sth.? Sb. has sth.

8. Numbers 1-25

9. What does sb. eat/ drink? Sb. eats/ drinks sth.

10. Does sb. want/ like sth.? Sb. wants/ likes sth. Sb. doesn't want/ like sth.

11. Does sb. have some lessons on...? Sb. (doesn't) have some lessons on...

12. There are... in somewhere.

13. Where does sb. go? Sb. goes to...

14. What time is it now? It's... o'clock.

15. What's the date? It's...

16. How old is sb.? Sb. is ... years old.

17. Is sb. ... or? (job) Sb. is ...

18. Where does sb. work? Sb. works in ...

19. What's sb.'s hobby? Sb.'s hobby is...

20. Can sb. do sth.? Sb. can/ can't do sth.
21. Where is sb.? Sb. is in sp.
22. How does sb. go to sp.? Sb. goes there by...
23. Where is sp.? It's in front of/ behind...

Põhikooli lõpus on õpilane võimeline end hiina keeles tutvustama ja rääkima oma hobidest ja koolist. Õpilased osalevad hiina keele I, II ja III taseme testis YCT-1-III.

Lõiming, läbivad teemad, pädevused

Kuna hiina keelt omandatakse läbi inglise keele, on seos *A-keelega* kõige ulatuslikum. Samuti omandatakse hiina keeles arve – seos *matemaatikaga*. Hiina keelt õppides tutvutakse ka hiina ajaloo ja kultuuriga – seega side *ajalooga* on täiesti loogiline. *Inimeseõpetusega* haakuvad teemad hõlmavad inimese välimust ja iseloomu.

B- võõrkeele õppimisel areneb õpilase *suhtluspädevus* – esmalt õpitakse lauseid ja sõnu hääldama ja seejärel kirjutama. *Väärtuspädevus* – hiina keele ja kultuuri hindamine ja võrdlemine teiste maade kultuuridega, sealhulgas eesti kultuuriga.

Väga palju areneb õpilase tehnoloogia- ja õpipädevus, sest paljud tegevused tundides toimuvad kasutatades erinevaid tehnilisi vahendeid.

Õppetegevus

Õpimotivatsiooni säilitamiseks ja tulemuslikumaks õppimiseks kasutatakse erinevaid töömeetodeid (paaris- ja rühmatöö, rollimäng, intervjuerimine, dramatiseering jms) ning meediavahendeid.

Õppimise käigus õpitakse tundma õpistrateegiaid, mis aitavad edaspidi iseseisvalt töötada, kujunevad eeldused teiste võõrkeelte kiiremaks õppimiseks. Kuulamis- ja lugemisstrateegiate arendamine, töö sõnavaraga, sõnaraamatutega, kuid ka mälu- ja kognitiivsete strateegiate tundmaõppimine, aitavad õpilasel keelelist infot kiiremini ja kindlamalt meelde jätta. Kuna tegu on keelega, mille puhul kirjutamine on raskeim oskus omandamiseks, pühendatakse palju aega kirjamärkide harjutamiseks ja omandamiseks.

Hindamine

Hindamisel kasutatakse mitmesuguseid meetodeid, hindamisvahendeid ja -viise. Kasutatakse nii kujundavat hindamist kui kokkuvõtvat hindamist, mida kombineeritakse suulise või kirjaliku tagasi-/edasisidega; hinnangutega. B-keeles hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult ning õpilane saab õppetöö käigus tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Hiina keele õpetaja tutvustab õpilastele hindamise aluseid õpetatavas aines õppeaasta ja/või veerandi alguses, sest õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid.